

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 968

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 decembrie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
230. — Lege pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea art. 50 (a) al Convenției privind Aviația Civilă Internațională și a Protocolului referitor la amendarea art. 56 al Convenției privind Aviația Civilă Internațională, încheiate și semnate la Montreal la 6 octombrie 2016.....	2	Decizia nr. 583 din 21 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă	7–11
Protocol referitor la amendarea art. 50 (a) din Convenția privind Aviația Civilă Internațională	2	Decizia nr. 607 din 28 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	11–14
Protocol referitor la amendarea art. 56 din Convenția privind Aviația Civilă Internațională	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.132. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea art. 50 (a) al Convenției privind Aviația Civilă Internațională și a Protocolului referitor la amendarea art. 56 al Convenției privind Aviația Civilă Internațională, încheiate și semnate la Montreal la 6 octombrie 2016	3	1.480. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 21 unități administrativ-teritoriale din județul Sălaj	15–36
★		1.481. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin.....	37–41
238. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2017 pentru modificarea Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii	4	1.482. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Buzău	42–47
1.140. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2017 pentru modificarea Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii	4	1.600/5.515. — Ordin al ministrului transporturilor și al ministrului educației naționale privind modalitatea de transmitere a datelor prevăzute la art. 5 alin. (5) și alin. (6) din Normele metodologice privind acordarea facilităților de transport intern feroviar și cu metroul pentru elevi și studenți, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 42/2017	48
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 582 din 21 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	5–7		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea art. 50 (a) al Convenției privind Aviația Civilă Internațională și a Protocolului referitor la amendarea art. 56 al Convenției privind Aviația Civilă Internațională, încheiate și semnate la Montreal la 6 octombrie 2016****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — Se ratifică Protocolul*) referitor la amendarea art. 50 (a) al Convenției privind Aviația Civilă Internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 194/1965, încheiat și semnat la Montreal la 6 octombrie 2016.

Art. 2. — Se ratifică Protocolul*) referitor la amendarea art. 56 al Convenției privind Aviația Civilă Internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 194/1965, încheiat și semnat la Montreal la 6 octombrie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 230.

*) Traducere.

PROTOCOL**referitor la amendarea art. 50 (a) din Convenția privind Aviația Civilă Internațională**
Semnat la Montreal la data de 6 octombrie 2016

Adunarea Organizației Internaționale a Aviației Civile

Întâlnirea în cadrul celei de-a treizeci și noua sesiune de la Montreal, la data de 1 octombrie 2016,

având în vedere că este dorința generală a statelor contractante de a extinde calitatea de membru al Consiliului pentru a asigura un echilibru mai bun printr-o reprezentare crescută a statelor contractante,

având în vedere că este adecvată creșterea calității de membru al acestui organism de la treizeci și șase la patruzeci, încheiată la Chicago la data de 7 decembrie 1944,

1. Aprobă, în conformitate cu prevederile articolului 94 (a) din Convenția menționată mai sus, următorul amendament propus: „La articolul 50 (a) din Convenție, a doua propoziție se va modifica, «treizeci și șase» este înlocuit cu «patruzeci».”

2. Specifică, în conformitate cu dispozițiile articolului 94 litera (a) din convenția menționată, o sută douăzeci și opt ca fiind numărul de state contractante după ratificarea cărora amendamentul menționat anterior va intra în vigoare; și

3. Hotărăște că secretarul general al Organizației Aviației Civile Internaționale va elabora un protocol, în limbile engleză, arabă, chineză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare dintre acestea având aceeași autenticitate, care transpune amendamentul menționat mai sus și aspectele care apar în continuare:

a) Protocolul va fi semnat de președintele Adunării și de secretarul general.

b) Protocolul este deschis ratificării de către orice stat care a ratificat sau a aderat la această convenție privind Aviația Civilă Internațională.

c) Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Organizația Aviației Civile Internaționale.

d) Protocolul intră în vigoare pentru statele care l-au ratificat la data la care este depus instrumentul de ratificare cu numărul o sută douăzeci și opt.

e) Secretarul general va notifica imediat tuturor statelor contractante data de depunere a fiecărei ratificări a protocolului.

f) Secretarul general va notifica imediat data intrării în vigoare a protocolului tuturor statelor contractante din cadrul Convenției.

g) În ceea ce privește orice stat contractant care ratifică protocolul după data de mai sus, protocolul va intra în vigoare după depunerea instrumentului său de ratificare la Organizația Aviației Civile Internaționale.

Drept urmare, în conformitate cu acțiunea Adunării menționate mai sus, prezentul protocol a fost elaborat de secretarul general al Organizației.

Drept care președintele și secretarul general al celei de-a treisprezecea sesiuni a Adunării Organizației Aviației Civile Internaționale menționate mai sus, fiind autorizați de Adunare, semnează prezentul protocol.

Încheiat la Montreal în ziua de șase octombrie două mii șaisprezece, într-un singur document în limbile engleză, arabă, chineză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind în egală măsură autentic. Prezentul protocol va rămâne depozitat în arhivele Organizației Aviației Civile Internaționale, iar copii ale acestuia vor fi transmise de către secretarul general al Organizației tuturor statelor contractante din cadrul Convenției privind Aviația Civilă Internațională încheiată la Chicago la data de 7 decembrie 1944.

PROTOCOL
referitor la amendarea art. 56 din Convenția privind Aviația Civilă Internațională
Semnat la Montreal la data de 6 octombrie 2016

Adunarea Organizației Internaționale a Aviației Civile

Întâlnirea în cadrul celei de-a treizeci și noua sesiune de la Montreal, la data de 1 octombrie 2016,

având în vedere că este dorința generală a statelor contractante de a extinde calitatea de membru al Comisiei de Navigație Aeriană,

având în vedere că este adecvată creșterea calității de membru al acestui organism de la nouăsprezece la douăzeci și unu și având în vedere că este necesar să se modifice, în scopul menționat mai sus, Convenția privind Aviația Civilă Internațională încheiată la Chicago la data de 7 decembrie 1944,

1. Aprobă, în conformitate cu prevederile articolului 94 (a) din Convenția menționată mai sus, următorul amendament propus:

„La articolul 56 din Convenție, expresia «nouăsprezece membri» se înlocuiește cu textul «Douăzeci și unu membri».”

2. Specifică, în conformitate cu dispozițiile articolului 94 litera (a) din convenția menționată, o sută douăzeci și opt ca fiind numărul de state contractante după ratificarea cărora amendamentul menționat anterior va intra în vigoare; și

3. Hotărăște că secretarul general al Organizației Aviației Civile Internaționale va elabora un protocol, în limbile engleză, arabă, chineză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare dintre acestea având aceeași autenticitate, care transpune amendamentul menționat mai sus și aspectele care apar în continuare:

a) Protocolul va fi semnat de președintele Adunării și de secretarul general.

b) Protocolul este deschis ratificării de către orice stat care a ratificat sau a aderat la această Convenție privind Aviația Civilă Internațională.

c) Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Organizația Aviației Civile Internaționale.

d) Protocolul intră în vigoare pentru statele care l-au ratificat la data la care este depus instrumentul de ratificare cu numărul o sută douăzeci și opt.

e) Secretarul general va notifica imediat tuturor statelor contractante data de depunere a fiecărei ratificări a protocolului.

f) Secretarul general va notifica imediat data intrării în vigoare a protocolului tuturor statelor contractante din cadrul Convenției.

g) În ceea ce privește orice stat contractant care ratifică protocolul după data de mai sus, protocolul va intra în vigoare după depunerea instrumentului său de ratificare la Organizația Aviației Civile Internaționale.

Drept urmare, în conformitate cu acțiunea Adunării menționate mai sus, prezentul protocol a fost elaborat de secretarul general al Organizației.

Drept care președintele și secretarul general al celei de-a treisprezecea sesiuni a Adunării Organizației Aviației Civile Internaționale menționate mai sus, fiind autorizați de Adunare, semnează prezentul protocol.

Încheiat la Montreal în ziua de șase octombrie două mii șaisprezece, într-un singur document în limbile engleză, arabă, chineză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind în egală măsură autentic. Prezentul protocol va rămâne depozitat în arhivele Organizației Aviației Civile Internaționale, iar copii ale acestuia vor fi transmise de către secretarul general al Organizației tuturor statelor contractante din cadrul Convenției privind Aviația Civilă Internațională încheiată la Chicago la data de 7 decembrie 1944.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea art. 50 (a) al Convenției privind Aviația Civilă Internațională și a Protocolului referitor la amendarea art. 56 al Convenției privind Aviația Civilă Internațională, încheiate și semnate la Montreal la 6 octombrie 2016

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului referitor la amendarea art. 50 (a) al Convenției privind Aviația Civilă Internațională și a Protocolului referitor la amendarea art. 56 al Convenției privind Aviația Civilă Internațională, încheiate și semnate la Montreal la 6 octombrie 2016, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 noiembrie 2017.
Nr. 1.132.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2017
pentru modificarea Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării
unor categorii de persoane în sistemul public de pensii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32 din 20 aprilie 2017 pentru modificarea Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 24 aprilie 2017, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic punctul 1, alineatul (1) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Persoanele interesate prevăzute la art. 1 alin. (1) încheie un contract de asigurare socială, până la data de 31 decembrie 2018, potrivit modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.”

2. La articolul unic punctul 2, alineatul (1) al articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Plata contribuției de asigurări sociale se efectuează într-o singură tranșă sau eșalonat, în tranșe lunare, până la data de 31 decembrie 2018.”

3. La articolul unic, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 21, cu următorul cuprins:

„21. **La alineatul (1) al articolului 2 din anexă, după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:**

«h) anul 2018, luna/lunile, venit asigurat lei».”

4. La articolul unic punctul 3, alineatul (5) al articolului 2 din anexă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Plata contribuției se efectuează:

a) integral, într-o singură tranșă — până la data de 31 decembrie 2018;

b) în tranșe lunare — până la data de 31 decembrie 2018.”

5. La articolul unic punctul 4, alineatul (3) al articolului 5 din anexă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Durata contractului expiră la data de 31 decembrie 2018, cu menținerea efectelor dobândite în temeiul acestuia.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 5 decembrie 2017.
Nr. 238.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 32/2017 pentru modificarea Legii
nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor
categorii de persoane în sistemul public de pensii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2017 pentru modificarea Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 decembrie 2017.
Nr. 1.140.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 582**

din 21 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea 2Vabis — S.R.L. din comuna Alexandru cel Bun, sat Viișoara, județul Neamț, în Dosarul nr. 6.608/279/2015 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.568D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, administratorul societății, domnul Vasile Irina. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului legal al autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că prevederile legale criticate, care nu permit aplicarea sancțiunii contravenționale a avertismentului pentru contravențiile reglementate de acest act normativ, reprezintă legea specială, iar prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, potrivit cărora avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune, reprezintă legea generală. Se arată că, atâta vreme cât Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reprezintă dreptul comun în materia regimului contravențiilor, actul normativ criticat nu poate schimba acest cadru sancționator, prin eliminarea sancțiunii principale a avertismentului. Altfel, prioritatea dispoziției din legea specială față de cea generală contravine prevederilor art. 15 alin. (2), teza referitoare la retroactivitatea legii penale sau contravenționale mai favorabile. Reiterează aspecte de fapt, referitoare la modul de sancționare a faptei cu caracter contravențional, incidente în cauza aflată pe rolul instanței de judecată. Depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că legiuitorul este îndreptățit să stabilească atât faptele cu caracter contravențional sau penal, cât și natura lor, în funcție de gravitatea faptelor săvârșite, precum și sancționarea graduală a acestora. Invocă în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.608/279/2015, **Tribunalul Neamț — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.** Excepția a fost ridicată de Societatea 2Vabis — S.R.L. din comuna Alexandru cel Bun, sat Viișoara, județul Neamț, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției referitoare la nerespectarea obligației de emitere a bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, care nu permit aplicarea sancțiunii avertismentului pentru contravențiile reglementate de aceasta, reprezintă legea specială, în raport cu prevederile legale cuprinse în legea generală, respectiv prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, potrivit cărora avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune. În aceste condiții se susține că prioritatea dispoziției din legea specială față de cea din legea generală contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât această dispoziție constituțională consacră nu numai aplicarea retroactivă a legii penale sau contravenționale mai favorabile, ci și „aplicarea legii penale sau contravenționale mai favorabile în general, adică atunci când vine în concurs cu o altă prevedere penală sau contravențională mai puțin favorabilă.” Or, în cauză, dispoziția legală care permite aplicarea avertismentului este mai favorabilă decât cea care interzice aplicarea avertismentului ca sancțiune contravențională principală.

7. **Tribunalul Neamț — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că legiuitorul este singurul abilitat și îndreptățit, fiind direct interesat, să stabilească faptele care au un caracter contravențional sau penal, și, în funcție de gravitatea faptelor săvârșite, să stabilească natura lor, să le sancționeze gradual, să stabilească sancțiuni pentru care aplicarea avertismentului prevăzut în legea-cadru — Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 — să se aplice sau să fie exceptate de la această clemență a legii. Astfel, doar legiuitorul poate ca, în funcție de norma socială încălcată și de interesul societății, să impună, printr-o legislație severă, o conduită fiscală corectă și nediscriminatorie, cu privire la diferite sancțiuni, în raport cu gravitatea urmărilor faptelor contravenționale săvârșite de către contravenienți, fie că sunt persoane juridice sau persoane fizice.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție reglementează principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile. Astfel, în situația în care ulterior săvârșirii contravenției/infracțiunii intervine o lege mai favorabilă, aceasta urmează a i se aplica, chiar dacă fapta a fost săvârșită anterior intrării în vigoare a actului normativ. Prin urmare, textul constituțional nu interzice instituirea unor derogări de la cadrul normativ general în materie penală sau contravențională.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, susținerile reprezentantului autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „(5) Prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, avertismentul ca sancțiune contravențională principală nu se aplică în cazul contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. c), d), e) și dd), cu excepția situației prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. (e) pct. i).”

13. Textul de lege criticat face referire la prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și la prevederile art. 10 lit. c), d), e) și dd) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, dintre care relevante în speță sunt doar lit. c) și art. 11 alin. (1) lit. e) pct. (i) din același act normativ, potrivit cărora:

— Art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.”;

— Art. 10 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, astfel cum a fost modificat și renumerotat prin art. 1 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 966 din 30 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare: „Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: (...) c) neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară prețului de vânzare a bunului sau tarifului de prestare a serviciului ori nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (8), care determină existența unei sume nejustificate. În sensul acestei prevederi, prin sumă nejustificată se înțelege

contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate pentru care nu s-au emis bonuri fiscale, diferența până la prețul de vânzare a bunului sau tarifului de prestare a serviciului în cazul emiterii de bonuri cu o valoare inferioară ori contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate fără respectarea prevederilor art. 1 alin. (8);”;

— Art. 11 alin. (1) lit. e) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Contravențiile prevăzute la art. 10 se sancționează cu amendă aplicată operatorilor economici după cum urmează: (...) e) cele prevăzute la art. 10 lit. c) și d):

(i) cu avertisment, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este de până la 300 lei inclusiv, dar nu mai mult de 3% inclusiv din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului;”.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), teza referitoare la retroactivitatea legii penale sau contravenționale mai favorabile.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu titlu prealabil, cu privire la cererea formulată în concluziile scrise depuse de autoarea excepției în cadrul ședinței de dezbateri, prin care solicită conexarea prezentului dosar la Dosarul Curții Constituționale nr. 1.254D/2016, că măsura conexării se poate dispune cu privire la dosare aflate la același termen de judecată, astfel încât cererea nu poate fi primită.

16. Cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că textul de lege criticat, stabilind că, în cazul anumitor contravenții reglementate de legea specială nu se aplică avertismentul ca sancțiune contravențională principală, instituie o derogare de la legea generală în materia regimului juridic al contravențiilor, potrivit căreia avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

17. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că în acest mod sunt încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), teza privind aplicarea retroactivă a legii penale sau contravenționale mai favorabile, întrucât această dispoziție constituțională consacră, în opinia acesteia, nu numai aplicarea retroactivă a legii penale sau contravenționale mai favorabile, ci și aplicarea legii penale sau contravenționale mai favorabile în general, adică atunci când vine în concurs cu o altă prevedere penală sau contravențională mai puțin favorabilă.

18. Față de aceste susțineri, Curtea reține că autoarea excepției își construiește argumentația pe o interpretare greșită a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, atribuind acestor prevederi constituționale semnificații pe care legiuitorul constituant nu le-a avut în intenție și nici nu le-a inclus în norma constituțională invocată. Textul constituțional menționat oferă soluție pentru conflictul de legi în timp, stabilind că, în materie penală și contravențională, în cazul unei succesiuni de acte normative se va aplica legea ale cărei prevederi sunt mai favorabile făptuitorului, infractor sau contravenient, după caz. În concepția autoarei excepției, însă, aprecierea legii mai favorabile ar trebui făcută nu prin prisma criteriului temporal, al succesiunii cronologice, ci prin alegerea dintre mai multe legi aflate concomitent în vigoare a celei mai favorabile. Or, o astfel de ipoteză nu este nicidecum cuprinsă în textul constituțional invocat. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 70 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 27 aprilie 2015, paragraful 15, ale cărei considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. De altfel, dacă s-ar da eficiență argumentației autoarei excepției în ceea ce privește aplicarea legii contravenționale mai favorabile în toate cazurile, independent de succesiunea cronologică a actelor normative, ar însemna că ori de câte ori un alt act normativ general conține prevederi mai favorabile, sub aspect sancționatoriu, acestea ar înlătura de la aplicare prevederile legii speciale, ceea ce nu este de acceptat, din punct de vedere al tehnicii legislative și al scopului urmărit de legiuitor prin edictarea actului normativ respectiv.

20. Mai mult, în ceea ce privește oportunitatea sancțiunii reglementate prin textul de lege criticat sunt valabile cele statuate în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale în materie (a se vedea Decizia nr. 76 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2012, Decizia nr. 721 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 7 septembrie 2011, Decizia nr. 506 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 25 iunie 2010, sau Decizia nr. 670 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, sau Decizia nr. 752 din 20 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 23 octombrie 2012), în sensul că stabilirea unor contravenții și a unor sancțiuni corespunzătoare reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie, în contextul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Mai mult, reglementarea contravențiilor specifice acestui domeniu este justificată de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea 2Vabis — S.R.L. din comuna Alexandru cel Bun, sat Vișoara, județul Neamț, în Dosarul nr. 6.608/279/2015 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 583
din 21 septembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (6)
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul

nr. 585/1/2017 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.570D/2017.

2. La apelul nominal răspunde partea Impresa Pizzarotti & C S.p.a. Italia — Sucursala Cluj, prin avocat Carmen Szabo, în substituirea avocatului Iuliana Luiza Budușan, cu delegații de împuternicire și de substituire depuse la dosar. De asemenea răspunde partea Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin consilier juridic Raluca Knihinschi, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții Impresa Pizzarotti & C S.p.a. Italia — Sucursala Cluj, care solicită admiterea acesteia, în măsura în care se interpretează că prevederile art. 493 alin. (6) se aplică în mod independent de prevederile art. 490 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Se arată că prevederile art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate și încalcă în acest mod dreptul la

apărare și accesul liber la justiție, deoarece nu prevăd în mod expres că este necesar acordul recurentului, respectiv al intimatului, pentru pronunțarea pe fond asupra recursului, în cadrul completului de filtru, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă. Se mai arată că lipsa de previzibilitate a textului de lege criticat rezidă și în faptul că nu există criterii clare pentru a se stabili dacă problema de drept care se pune în recurs nu este controversată sau dacă face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În acest mod este creat un tratament discriminatoriu între justițiabili, dat fiind faptul că în acest mod se ajunge la proceduri diferite de soluționare a recursurilor.

4. Partea Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin consilier juridic, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015. Se mai arată că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la apărare sau principiul contradictorialității.

5. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat, prin anumite condiții de formă și de fond, fără a fi afectată însăși substanța dreptului. Se mai arată că limitările aduse acestui drept trebuie să urmărească un scop legitim și să existe un raport de proporționalitate între acesta și mijloacele folosite. De asemenea, în speță sunt incidente și cele statuate de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015. Mai mult, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu sunt încălcate printr-o procedură de filtrare a recursurilor, controlul fiind limitat numai la analiza problemelor de drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 7 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 585/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată din oficiu de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației în anulare formulate împotriva Deciziei nr. 2.994 din 3 noiembrie 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării unui recurs, în cadrul procedurii de filtrare a recursurilor, potrivit art. 493 din Codul de procedură civilă.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal arată că prevederile art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, în măsura în care acestea se interpretează în sensul că pronunțarea asupra fondului recursului fără citarea părților este posibilă și atunci când recurentul și intimatul nu și-au dat acordul ca recursul, atunci când este admisibil în principiu, să fie soluționat de către completul de filtru. Se mai arată că, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 839 din 8 decembrie 2015, prin soluționarea pe fond a recursului fără citarea părților, acestea nu își pot realiza dreptul la apărare și la dezbateri contradictorii, fiind încălcat astfel dreptul la un proces echitabil.

8. Totodată se arată că prevederile legale criticate nu condiționează de acordul părților posibilitatea completului de a se pronunța asupra fondului recursului fără citarea acestora. Chiar dacă, astfel cum a reținut Curtea Constituțională în

considerentele deciziei precitate, prevederile art. 490 alin. (2) ultima teză din același act normativ prevăd necesitatea acordului recurentului și intimatului privind soluționarea recursului în completul de filtru, totuși, conținutul textului legal ce face obiectul excepției permite și interpretarea conform căreia, dacă sunt îndeplinite cerințele alineatului respectiv (caracterul admisibil al recursului, acordul tuturor membrilor completului, existența unei probleme de drept necontroversate sau o jurisprudență constantă a Înaltei Curți), în toate cazurile recursul poate fi soluționat pe fond, fără citarea părților. Ca urmare, în practică, aplicarea dispozițiilor art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă poate conduce la soluții contradictorii, ceea ce determină Înalta Curte să aprecieze că textul de lege criticat nu respectă cerințele privind claritatea, precizia și previzibilitatea legii, fiind astfel încălcat și principiul securității juridice.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Guvernul** apreciază, în principal, că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, având în vedere criticile formulate, care vizează interpretarea și aplicarea normelor juridice criticate, de competența exclusivă a instanțelor de judecată. În subsidiar se consideră că excepția este neîntemeiată, având în vedere că, în temeiul art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați, în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Mai mult, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, drept modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. De aceea, regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngradi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social. De asemenea se invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la accesul liber la justiție și folosirea căilor de atac. Se mai arată că dreptul de acces la justiție nu conferă tuturor și *sine modo* dreptul de acces la toate gradele de jurisdicție, dar implică indubitabil dreptul la exercitarea căilor de atac prevăzute de lege.

11. Cu referire la art. 493 din Codul de procedură civilă se mai arată că, potrivit doctrinei în materie, procedura de filtrare a recursurilor a fost introdusă ca un mijloc de degrevare a activității instanței supreme, iar această procedură contribuie la o decongestionare a instanței superioare și la evitarea birocrațizării activității judiciare, care ar afecta însuși prestigiul justiției și al democrației, această procedură fiind compatibilă cu prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult, cu referire la conformitatea procedurii de filtrare a recursului cu Convenția europeană, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a arătat că art. 6 din Convenție nu pretinde motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de control judiciar, întemeindu-se pe o dispoziție legală specifică, respinge calea de atac ca lipsită de șanse de succes; în esență se arată că jurisprudența Curții Europene este în sensul că un filtru de admisibilitate nu contravine dreptului la un proces echitabil, însă trebuie ca procedura de filtrare să fie stabilită potrivit unor norme legale precise, a căror aplicare să fie previzibilă pentru părți.

12. De asemenea se arată că în doctrină au fost evidențiate ca elemente semnificative ale procedurii de filtrare, valorizarea dreptului la apărare și la contradictorialitate prin posibilitatea oferită părților de a-și exprima punctele de vedere asupra soluției preconizate prin raportul întocmit asupra recursului, într-un termen rezonabil de 10 zile, precum și celeritatea și utilitatea rezolvării în fond a recursului, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă, când recursul este admisibil, când problema de drept evocată în recurs nu este una controversată sau când ea a fost rezolvată rectiliniu de instanța supremă. Chiar dacă, în cazurile în discuție, instanța s-ar pronunța asupra fondului recursului, procedura în fața instanței de recurs se desfășoară cu respectarea principiilor contradictorialității și dreptului la apărare, părțile fiind îndreptățite, potrivit dispozițiilor art. 493 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă, să formuleze în scris un punct de vedere asupra raportului, în termen de 10 zile de la comunicarea acestuia, iar în conformitate cu art. 493 alin. (6) teza a II-a din același Cod, în soluționarea recursului instanța va ține seama de punctele de vedere ale părților formulate potrivit alin. (4) al aceluiași articol. Totodată, în doctrină s-a mai arătat că, pentru aplicarea prevederilor art. 493 alin. (6) din Cod, mai este necesară o condiție, care nu a fost prevăzută din nou în cuprinsul art. 493 alin. (6), dar care rezultă fără niciun dubiu din art. 490 alin. (2) teza finală din același Cod, și anume dacă recurentul sau intimatul sunt de acord ca recursul, admisibil în principiu, să fie soluționat de către completul de filtru, acord care trebuie comunicat prin cererea de recurs sau răspunsul la întâmpinare, respectiv prin întâmpinare, de către intimat. Dispozițiile art. 490 alin. (2) din același Cod constituie o modalitate prin care legiuitorul a încercat să asigure o mai mare celeritate în soluționarea recursului, dar și să evite cheltuieli suplimentare pentru părți.

13. Se mai apreciază că soluția legislativă criticată trebuie analizată și în contextul regândirii căilor de atac prin noua reglementare procesual civilă de drept comun, care a adus o schimbare de paradigmă în ceea ce privește sistemul căilor de atac și rolul recursului.

14. Se mai invocă și cele statuate în acest sens prin Decizia Curții Constituționale nr. 839 din 8 decembrie 2015.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, potrivit cărora: „(6) *Dacă raportul apreciază că recursul este admisibil și toți membrii sunt de acord, iar problema de drept care se pune în recurs nu este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul se poate pronunța asupra fondului recursului, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă, care se comunică părților. În soluționarea recursului instanța va ține seama de punctele de vedere ale părților formulate potrivit alin. (4).*”

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul securității juridice, în componenta sa referitoare la calitatea legii, art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în motivarea acesteia se arată că prevederile art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care pot fi interpretate în sensul că pronunțarea asupra fondului recursului se poate realiza fără citarea părților, inclusiv în cazul în care recurentul și intimatul nu și-au dat acordul ca recursul, atunci când este admisibil în principiu, să fie soluționat de către completul de filtru.

20. În același timp se susține că prevederile legale criticate pot fi interpretate și în sensul invers, reținut în decizia definitivă a Înaltei Curți, împotriva căreia a fost formulată contestație în anulare în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, respectiv în sensul în care, dacă sunt îndeplinite condițiile enumerate în art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă, recursul poate fi soluționat pe fond, fără citarea părților, chiar dacă nu a existat acordul recurentului și al intimatului, pentru judecarea de către completul de filtru. În acest sens se arată că textul legal ce face obiectul excepției de neconstituționalitate nu condiționează de acordul părților posibilitatea completului de a se pronunța asupra fondului recursului, fără citarea acestora.

21. Analizând excepția de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul securității juridice, în componenta sa referitoare la calitatea legii, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată. În acord cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, una din componentele principiului securității raporturilor juridice este reprezentată de calitatea legii, în sensul în care legea trebuie să fie suficient de precisă și clară pentru a putea fi aplicată (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din data de 14 noiembrie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 22 aprilie 2013, sau Decizia nr. 447 din 20 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

22. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. În plus nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta; apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, Hotărârea din

4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragrafele 52 și 55, sau Hotărârea din 5 aprilie 2016, pronunțată în Cauza *Guță Tudor Teodorescu împotriva României*, paragraful 42).

23. Analizând prevederea legală supusă controlului de constituționalitate prin raportare la exigențele constituționale și convenționale ale principiului securității juridice, referitoare la calitatea legii, Curtea reține că aceasta dispune asupra posibilității completului de filtru de a se pronunța asupra fondului recursului, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă care se comunică acestora, atunci când sunt îndeplinite condițiile enumerate de textul de lege criticat, și anume: dacă raportul [întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului, potrivit art. 493 alin. (2) din același Cod] apreciază că recursul este admisibil și toți membrii completului sunt de acord și dacă problema de drept care se pune în recurs nu este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Prin urmare, având în vedere conținutul normativ explicit al textului de lege criticat, Curtea reține că acesta este suficient de clar, precis și previzibil pentru a putea fi aplicat, astfel încât nu poate fi reținută o încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

24. Aspectul de neconstituționalitate evidențiat în motivarea excepției se referă mai degrabă la o posibilă corelare a prevederilor legale criticate cu dispozițiile art. 490 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, care dispun asupra obligației recurentului și a intimatului de a-și exprima, în scris, odată cu depunerea cererii de recurs, a întâmpinării sau, respectiv, a răspunsului la întâmpinare, acordul/dezacordul ca recursul admisibil în principiu să fie soluționat de completul de filtru. Cu alte cuvinte se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii prin care să se statueze, dacă, în cazul în care completul de filtru se pronunță asupra recursului fără citarea părților, în condițiile art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă, este obligatoriu să existe acordul intimatului și al recurentului pentru soluționarea recursului de către completul de filtru.

25. Prin urmare, problema care se pune în speță este aceea a unei aplicări coroborate a prevederilor legale incidente procedurii de filtrare a recursurilor. În acest sens, Curtea reține că, în acord cu principiul disponibilității, legiuitorul a acordat o importanță deosebită exprimării acordului expres al părților asupra judecării recursului de către completul de filtru, atunci când a instituit, prin dispozițiile art. 490 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, obligativitatea depunerii acestui acord împreună cu cererea de recurs, a întâmpinării sau, respectiv, a răspunsului la întâmpinare. Ca atare, în mod corelativ, instanța de judecată trebuie să țină seama de acordul scris al părților în acest sens și nu poate trece la soluționarea pe fond a recursului, fără citarea părților, atunci când nu există acordul părților pentru soluționarea potrivit procedurii reglementate prin textul de lege criticat.

26. Curtea reține că, în acest caz în care nu există acordul părților pentru judecarea de către completul de filtru, fără citarea acestora, nu este asigurată o veritabilă contradictorialitate în cadrul procesului civil. Așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragraful 27, acordul părților ca judecata să se facă fără citarea lor, pe baza actelor depuse la dosar, inclusiv a punctelor formulate de acestea cu privire la raportul întocmit asupra recursului, dă expresia unei valorificări a principiului contradictorialității, asigurată, în acest caz (în care judecata se face fără citarea părților), prin comunicarea actelor de procedură ale părților și a raportului, precum și prin exprimarea acordului intimatului și al recurentului în acest sens.

27. Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile art. 490 alin. (2) teza finală din același cod au caracterul unor dispoziții generale,

aplicabile întotdeauna în cadrul procedurii de filtrare a recursurilor, acestea completând condițiile de care trebuie să țină seama completul de filtru în cazul soluționării pe fond a recursului, fără citarea părților. Astfel, în vederea respectării principiilor contradictorialității și a disponibilității, pentru judecarea pe fond a recursului în cadrul completului de filtru, fără citarea părților, Curtea reține că întotdeauna este necesar să existe acordul expres al părților în acest sens. Prin aplicarea coroborată a prevederilor art. 490 alin. (2) teza finală și a prevederilor art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată realizează o veritabilă operațiune de interpretare, dând expresie competenței sale constituționale reglementate prin art. 126 alin. (1) din Constituție.

28. Pentru toate aceste considerente nu sunt întemeiate nici susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la faptul că aplicarea dispozițiilor art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă poate conduce la soluții contradictorii. În acest sens, fosta Comisie Europeană a Drepturilor Omului a decis că simplul fapt că o dispoziție legislativă dă naștere unor probleme de interpretare nu semnifică nicum caracterul ei vag și imprecis care să o priveze de calitatea de „lege”, în sensul terminologiei utilizate în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, în acest sens, Decizia din 11 ianuarie 1994, pronunțată în Cauza *X. S.A. împotriva Olandei*). De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a admis că normele legale nu pot fi de o „previzibilitate absolută”, ceea ce ar conduce la o excesivă rigiditate și la imposibilitatea de adaptare a cadrului legal la schimbările sociale; în acest sens s-a reținut că normele legale pot conține formulări mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practica judecătorească (Hotărârea din 6 februarie 2001, pronunțată în Cauza *Tammer împotriva Estoniei*, paragraful 37).

29. Pentru aceleași considerente, în cauză nu poate fi reținută nici încălcarea art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și a prevederilor art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

30. De altfel, în sensul celor reținute mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod explicit și prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015, anterior citată, paragrafele 25 și 26, prin care a reținut că, „(...) pe lângă aceste condiții prevăzute expres de alin. (6) al art. 493 din Codul de procedură civilă, deși nu mai este reluată de textul legal criticat, este obligatorie și îndeplinirea condiției prevăzute de art. 490 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, potrivit căreia, prin actele de procedură depuse, recurentul și, respectiv, intimatul trebuie să își dea acordul ca atunci când recursul este admisibil în principiu, acesta să fie soluționat de către completul de filtru prevăzut de art. 493 din Codul de procedură civilă. În lipsa acestui acord, chiar în situația în care celelalte condiții prevăzute de alin. (6) al art. 493 din Codul de procedură civilă sunt îndeplinite, recursul nu poate fi soluționat pe fond de completul de filtru, fără citarea părților.” Cele statuate în această decizie își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale.

31. În fine, Curtea mai reține că problema de interpretare a textului de lege criticat rezultată din practica judiciară, la nivelul completurilor de filtru ale instanței supreme, își poate găsi rezolvarea prin intermediul căilor de atac prevăzute de lege. Controlul de constituționalitate vizează conținutul normativ al normei juridice, astfel cum acesta este stabilit printr-o interpretare generală și continuă la nivelul instanțelor judecătorești, neputând fi efectuat asupra conținutului normei juridice rezultat din interpretările eronate și izolate ale unor instanțe judecătorești. Prin urmare, competența Curții Constituționale este angajată atunci când există o practică

judiciară divergentă și continuă, fără a fi izolată, în care una dintre interpretările date normei în cauză este contrară exigențelor Constituției. Cu alte cuvinte, criteriul fundamental pentru determinarea competenței Curții Constituționale de a exercita controlul de constituționalitate asupra unei interpretări a normei juridice este caracterul continuu al acestei interpretări, respectiv persistența sa în timp, în cadrul practicii judiciare, așadar, existența unei practici judiciare care să releve un anumit grad de acceptare la nivelul instanțelor. De aceea, Curtea

Constituțională este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii de natură a încălca exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului judecătoresc (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 20).

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 585/1/2017 al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 607

din 28 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Florina Maior în Dosarul nr. 4.753/62/2015/a30 al Tribunalului Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.740D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției și asistată de doamna avocat Angela Drăgan din cadrul Baroului

București, cu delegație la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale prin raportare la art. 11 din Legea fundamentală, deoarece nu se corelează cu prevederile Convenției penale privind corupția și cu Convenția civilă asupra corupției, în ceea ce privește calitatea cumpărătorului de influență prin eliminarea analogiilor cu infracțiunea de înșelăciune. Din examinarea conținutului art. 292 alin. (1) din Codul penal rezultă că acesta definește în mod excesiv infracțiunea de cumpărare de influență, întrucât, potrivit actelor normative invocate, darea/primirea unor foloase trebuie făcută de către un funcționar public. Or, textul criticat stabilește că subiect activ al infracțiunii nu este circumstanțiat, fiind asimilat cu cel de la infracțiunea de înșelăciune. Depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece din interpretarea art. 292 alin. (1) din Codul penal rezultă în mod univoc că subiect activ al acestei infracțiuni poate

fi orice persoană fizică sau juridică ce îndeplinește condițiile tragerii la răspundere penală. Referitor la invocarea actelor normative internaționale, susține că acestea reprezintă doar cadrul general, legiuitorul având deplina libertate de a reglementa, în conformitate cu politica sa penală, conduita prohibită. Referitor la neclaritatea sintagmelor „*persoană care are influență*” sau „*persoană care lasă să se creadă că are influență*”, reprezentantul Ministerului Public arată că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, paragraful 64, ocazie cu care instanța de contencios constituțional a statuat că aceste sintagme se bucură de o continuitate de reglementare, având un înțeles deplin lămurit în doctrină și jurisprudență.

5. În replică, doamna avocat Angela Drăgan arată că este inadmisibil ca tratatele internaționale ratificate de România să fie încălcate de legiuitorul român prin actele normative edictate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 8 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.753/62/2015/a30, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Florina Maior într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 sub diverse forme ale participației penale.

7. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, deoarece nu sunt corelate în mod concret cu prevederile Convenției penale privind corupția, ratificată prin Legea nr. 27/2002, și cu Convenția civilă asupra corupției, ratificată prin Legea nr. 147/2002, în ceea ce privește calitatea subiecților infracțiunii de cumpărare de influență prin eliminarea analogiilor cu infracțiunea de înșelăciune. Astfel, potrivit art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție, statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce îi revin din tratatele la care este parte, acestea din urmă făcând parte din dreptul intern, iar, potrivit art. 2 și art. 3 din Convenția penală privind corupția, prin **corupție activă** se înțelege promisiunea, oferirea sau darea cu intenție de către persoane, direct sau indirect, a unui folos necuvenit unui **funcționar public**, pentru sine sau pentru altul, în vederea îndeplinirii sau abținerii de la îndeplinirea unui act în exercițiul funcției sale, iar prin **corupție pasivă** se înțelege solicitarea ori primirea cu intenție de către un funcționar public, direct sau indirect, a unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul, sau acceptarea unei oferte sau promisiuni a unui astfel de folos, în vederea îndeplinirii ori abținerii de la îndeplinirea unui act în exercițiul funcțiilor sale.

8. Totodată, potrivit art. 2 din Convenția civilă asupra corupției, „prin corupție se înțelege faptul de a solicita, de a oferi, de a da sau de a accepta, direct ori indirect, un comision ilicit sau un alt avantaj necuvenit ori promisiunea unui astfel de avantaj necuvenit care afectează exercițiul normal al unei funcțiuni sau comportamentul cerut beneficiarului comisionului ilicit sau avantajului necuvenit ori promisiunii unui astfel de avantaj necuvenit”.

9. Mai arată autorul excepției că Organizația Națiunilor Unite a cerut prin „Codul de conduită a oficialilor ce aplică legea” ca definiția corupției să cuprindă comiterea sau omisiunea

îndeplinirii unui act ce ține de îndatoririle lor sau este în legătură cu acestea, ca răspuns la oferirea de mită, promisiuni, stimulente materiale cerute sau acceptate, ori îndeplinirea necorespunzătoare a acestora, **înțelegându-se prin aceasta că subiectul infracțiunii trebuie să fie calificat, adică să fie un funcționar.**

10. Or, legiuitorul român a utilizat sintagma „*unei persoane care lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public*”, sintagmă care intră în contradicție cu cele utilizate în cele două convenții, generalizând fapta asupra unor subiecți care nu au atribuții publice.

11. Potrivit art. 12 referitor la *Traficul de influență* din Convenția penală privind corupția, „Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, fapta de a propune, de a oferi sau de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit, cu titlu de remunerație, oricui afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență în luarea unei decizii de către oricare dintre persoanele vizate de art. 2, art. 4—6 și de art. 9—11, indiferent dacă folosul necuvenit este pentru sine sau pentru altcineva, precum și fapta de a solicita, de a primi sau de a accepta oferta ori promisiunea, cu titlu de remunerație, pentru o astfel de influență, indiferent dacă influența este sau nu este exercitată ori dacă influența presupusă produce sau nu produce rezultatul dorit.” Prin urmare, pentru definirea traficului de influență nu s-a folosit sintagma utilizată de legiuitorul român, respectiv „care lasă să se creadă”.

12. **Tribunalul Brașov — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece din perspectiva art. 12 din Convenția penală privind corupția se înțelege că influența persoanei care promite intervenția pe lângă un funcționar public poate fi reală sau nu, dispozițiile acestuia nerestrângând incriminarea cumpărării de influență doar la situațiile în care influența pretinsă este reală. Prin urmare, expresia „*lasă să se creadă*” prevăzută de dispozițiile naționale privind cumpărarea de influență respectă art. 12 din Convenția penală privind corupția. Mai mult, aceste din urmă dispoziții stabilesc un minim de incriminare, prin aceea că statuează că fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune corupția, conform dreptului său intern, statul fiind așadar obligat să reglementeze cadrul legal pentru sancționarea infracțiunilor de trafic de influență sau cumpărare de influență, nefiind exclusă posibilitatea statelor care ratifică această convenție de a incrimina în sfera ilicitului penal și alte fapte în afara celor menționate în tratat, adăugând alte situații celor prevăzute de aceasta.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, noțiunile de „*persoană care are influență*” sau „*lasă să se creadă că are influență*” nu necesită o clarificare suplimentară din partea legiuitorului, acestea urmând să fie interpretate în concret. Prin expresia „*are influență*” se înțelege că acea persoană se bucură în mod real de încrederea funcționarului sau a altui salariat, iar prin expresia „*lasă să se creadă că are influență*” asupra unui funcționar sau a altui salariat se înțelege că o persoană se laudă că are trecere pe lângă un funcționar sau alt salariat.

15. Prin Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, paragraful 69, Curtea Constituțională, în analiza unor critici similare, a reținut că, în ce privește invocarea Convenției, penale privind corupția,

ratificată prin Legea nr. 27/2002, acestea constituie cadrul general în materie, legiuitorul național având competența de a reglementa conduita legal și moral dezirabilă politicii penale și politicii publice anticorupție din propriul stat.

16. De altfel, în ceea ce privește incriminarea unei fapte, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat că dispozițiile legale incriminatoare constituie o expresie a prevederilor art. 23 alin. (12) din Constituție, potrivit căroră „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*”, precum și a celor ale art. 73 alin. (3) lit. h), care reglementează competența legiuitorului de a stabili infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În temeiul acestor dispoziții constituționale, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru acea faptă (a se vedea Decizia nr. 1.205 din 20 septembrie 2011).

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, susținerile reprezentantului autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 292 alin. (1) referitor la *Cumpărarea de influență* din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, astfel cum a fost modificat prin art. 79 pct. 2 din titlul II din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, și care au următorul conținut:

— Art. 292 alin. (1) din Codul penal: „*Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.*”;

— Art. 6 din Legea nr. 78/2000: „*Infracțiunile de luare de mită, prevăzută la art. 289 din Codul penal, dare de mită, prevăzută la art. 290 din Codul penal, trafic de influență, prevăzută la art. 291 din Codul penal, și cumpărare de influență, prevăzută la art. 292 din Codul penal, se pedepsesc potrivit prevederilor acelor texte de lege. Dispozițiile art. 308 din Codul penal se aplică în mod corespunzător.*”

20. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern*.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea excepției critică dispozițiile art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000,

deoarece instituie o definiție excesivă a cumpărării de influență, reglementând infracțiunea de cumpărare de influență ca fiind fapta celui care promite, oferă sau dă bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar ce poate îndeplini un act. Din aceste motive susține contrarietatea dispozițiilor legale criticate cu art. 11 din Legea fundamentală, constând în aceea că nu sunt corelate în mod concret cu prevederile art. 12 din Convenția penală privind corupția, ratificată de România prin Legea nr. 27/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2002, și cu Convenția civilă asupra corupției, ratificată de România prin Legea nr. 147/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2002, în ceea ce privește calitatea subiecților infracțiunii de cumpărare de influență prin eliminarea analogiilor cu infracțiunea de înșelăciune.

22. Analizând susținerile autoarei excepției, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, deoarece Convenția penală privind corupția reglementează cu privire la două categorii de fapte de corupție, respectiv corupția activă și corupția pasivă. Potrivit art. 2, prin **corupție activă** se înțelege „*fapta de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit unuia dintre agenții săi publici [...]*”, iar prin **corupție pasivă** se înțelege „*fapta unuia dintre agenții săi publici de a solicita sau de a primi, direct ori indirect, orice folos necuvenit pentru el sau pentru altcineva ori de a accepta oferta sau promisiunea cu scopul de a îndeplini ori de a se abține să îndeplinească un act în exercitarea funcțiilor sale*”. Prin urmare, numai în cazul corupției pasive subiectul activ este circumstanțiat, și anume să fie agent public, pe când în cazul corupției active subiectul activ poate fi orice persoană. Mai mult, prin reglementarea în art. 7 și art. 8 cu privire la corupția activă și pasivă din sectorul privat este evident că legiuitorul european dorește instituirea măsurilor necesare care să atingă efectul disuasiv al acestora cu privire la corupție.

23. Totodată, infracțiunea de cumpărare de influență nu a fost reglementată anterior în Codul penal din 1969, ci în art. 61 din Legea nr. 78/2000, potrivit căruia „*Promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani*”.

24. În privința dispozițiilor penale noi cuprinse în art. 292 alin. (1) din Codul penal se poate constata că acestea instituie tragerea la răspundere penală a **oricărei persoane** cumpărătoare de influență și că o primă modificare față de cea anterioară este legată de redefinirea noțiunii de funcționar public, la care se face raportarea în ce privește persoana a cărei influență se dorește a fi cumpărată, aceasta fiind cea reglementată de art. 175 alin. (1) și (2) din Codul penal, dar și a funcționarului privat, a cărui determinare este dată de art. 308 din Codul penal.

25. Așa fiind, subiect activ al infracțiunii de cumpărare de influență **poate fi orice persoană (fizică sau juridică)** care îndeplinește condițiile tragerii la răspundere penală. Poate avea această calitate și un funcționar public, dacă acesta cumpără influența altui funcționar public. De asemenea, participația penală este posibilă sub toate formele, iar dacă promisiunea, oferta sau darea este realizată printr-un intermediar, acesta va avea calitatea de complice sau instigator la cumpărare de influență, în funcție de natura activității desfășurate, în timp ce cumpărătorul de influență va păstra calitatea de autor al

infracțiunii, chiar dacă nu comite nemijlocit acțiunea ce caracterizează elementul material.

26. Elementul material al infracțiunii constă într-una din modalitățile alternative de comitere, respectiv promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase unei alte persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public pentru a-l determina pe acesta din urmă să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri. Cu privire la modalitățile de comitere prin promisiune sau oferire, pentru existența infracțiunii nu prezintă importanță dacă promisiunea/oferta este acceptată sau nu de către cel căruia îi este adresată.

27. De asemenea, acțiunea trebuie să fie realizată asupra unei alte persoane care „**are influență**” sau care „**lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public**”. Prin urmare, prin expresia „**are influență**” se înțelege că acea persoană se bucură în mod real de încrederea unui funcționar public, iar prin expresia „**lasă să se creadă că are influență**” se înțelege o persoană care se laudă că are trecere pe lângă un funcționar, care se prevează, pretinde, afirmă, contrar realității, că este în relații bune cu acesta, se bucură de aprecierea și încrederea sa de asemenea natură încât să poată rezolva problema de care se interesează cumpărătorul de influență. O astfel de condiție este îndeplinită și atunci când o persoană, fără a se lauda că are trecere asupra unui funcționar public, nu dezmente afirmațiile altora cu privire la existența acesteia. Așa fiind, prevalarea de o influență inexistentă, în realitate, asupra unui funcționar, deși constituie o prezentare ca adevărată a unei fapte mincinoase – acțiune ce realizează elementul material al infracțiunii de înșelăciune – prin voința legiuitorului, constituie o infracțiune distinctă, dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții legale, infracțiunea existând pentru cel care face trafic de influență, spre deosebire de infracțiunea de înșelăciune, indiferent dacă s-a cauzat sau nu o pagubă materială. Oricum, această problemă nu vizează în mod direct subiectul acțiunii de cumpărare de influență, ci pe cel care face trafic cu influența sa și asupra căruia intervine cumpărătorul de influență.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florina Maior în Dosarul nr. 4.753/62/2015/a30 al Tribunalului Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 292 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

28. Așa fiind, pornind de la formularea utilizată în chiar cuprinsul Convenției penale privind corupția, Curtea constată că aceste reglementări au un caracter orientativ, întrucât „*fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina*” cu privire la corupția activă și pasivă, la corupția membrilor adunărilor publice naționale, corupția agenților publici străini, corupția membrilor adunărilor publice străine, corupția activă și pasivă în sectorul privat, corupția funcționarilor internaționali, corupția membrilor adunărilor parlamentare internaționale, corupția judecătorilor și a agenților curților internaționale, traficul de influență, spălarea produselor obținute din infracțiunile de corupție și la infracțiuni contabile.

29. În concluzie, Curtea constată că dispozițiile art. 292 alin. (1) din Codul penal respectă condițiile de incriminare astfel cum sunt stabilite prin prevederile art. 12 din Convenția penală privind corupția, deoarece, din modul de formulare regăsit în acest articol al convenției se înțelege că influența persoanei care promite intervenția pe lângă un funcționar public poate fi reală sau nu, dispozițiile acesteia nerestrângând incriminarea cumpărării de influență doar la situațiile în care influența pretinsă este reală. Prin urmare, expresia „*lasă să se creadă*” prevăzută în dispozițiile naționale privind cumpărarea de influență respectă prevederile art. 12 din Convenția penală privind corupția. În același sens, Curtea constată că prin Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, paragraful 69, în analiza unor critici similare, a reținut că, în ce privește invocarea Convenției penale privind corupția, aceasta constituie cadrul general în materie, legiuitorul național având competența de a reglementa conduita legal și moral dezirabilă politicii penale și politicii publice anticorupție din propriul stat.

30. În sfârșit, prevederile legale criticate nu pot fi analizate în raport cu definiția corupției astfel cum este prevăzută în Convenția civilă asupra corupției, care fundamentează mijloace destinate persoanelor care au suferit o pagubă rezultând dintr-un act de corupție, cu scopul de a le permite să își apere drepturile și interesele, inclusiv posibilitatea obținerii de daune-interese.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 21 unități administrativ-teritoriale din județul Sălaj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 21 de unități administrativ-teritoriale din județul Sălaj, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Almașu — sectoarele cadastrale nr. 43, 44 și 45;
- b) unitatea administrativ-teritorială Bălan — sectoarele cadastrale nr. 54 și 59;
- c) unitatea administrativ-teritorială Bănișor — sectoarele cadastrale nr. 3 și 26;
- d) unitatea administrativ-teritorială Bobota — sectoarele cadastrale nr. 5, 50 și 57;
- e) unitatea administrativ-teritorială Cehu Silvanei — sectorul cadastral nr. 11;
- f) unitatea administrativ-teritorială Chieșd — sectoarele cadastrale nr. 5 și 19;
- g) unitatea administrativ-teritorială Cuzăplac — sectoarele cadastrale nr. 19, 28 și 29;
- h) unitatea administrativ-teritorială Dragu — sectorul cadastral nr. 18;
- i) unitatea administrativ-teritorială Fildu de Jos — sectoarele cadastrale nr. 3 și 6;
- j) unitatea administrativ-teritorială Halmășd — sectoarele cadastrale nr. 28 și 30;
- k) unitatea administrativ-teritorială Hereclean — sectorul cadastral nr. 17;
- l) unitatea administrativ-teritorială Horoatu Crasnei — sectoarele cadastrale nr. 26 și 27;
- m) unitatea administrativ-teritorială Poiana Blenchii — sectoarele cadastrale nr. 1, 4 și 5;
- n) unitatea administrativ-teritorială Rus — sectoarele cadastrale nr. 5, 6 și 23;
- o) unitatea administrativ-teritorială Șamșud — sectoarele cadastrale nr. 13 și 27;
- p) unitatea administrativ-teritorială Șarmășag — sectoarele cadastrale nr. 36, 37 și 38;
- q) unitatea administrativ-teritorială Sâg — sectorul cadastral nr. 42;
- r) unitatea administrativ-teritorială Sânmihaiu Almașului — sectorul cadastral nr. 28;
- s) unitatea administrativ-teritorială Someș-Odorhei — sectorul cadastral nr. 35;
- t) unitatea administrativ-teritorială Treznea — sectoarele cadastrale nr. 6 și 36;
- u) unitatea administrativ-teritorială Valcău de Jos — sectorul cadastral nr. 17 și 27.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—21 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—21*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 22 noiembrie 2017.

Nr. 1.480.

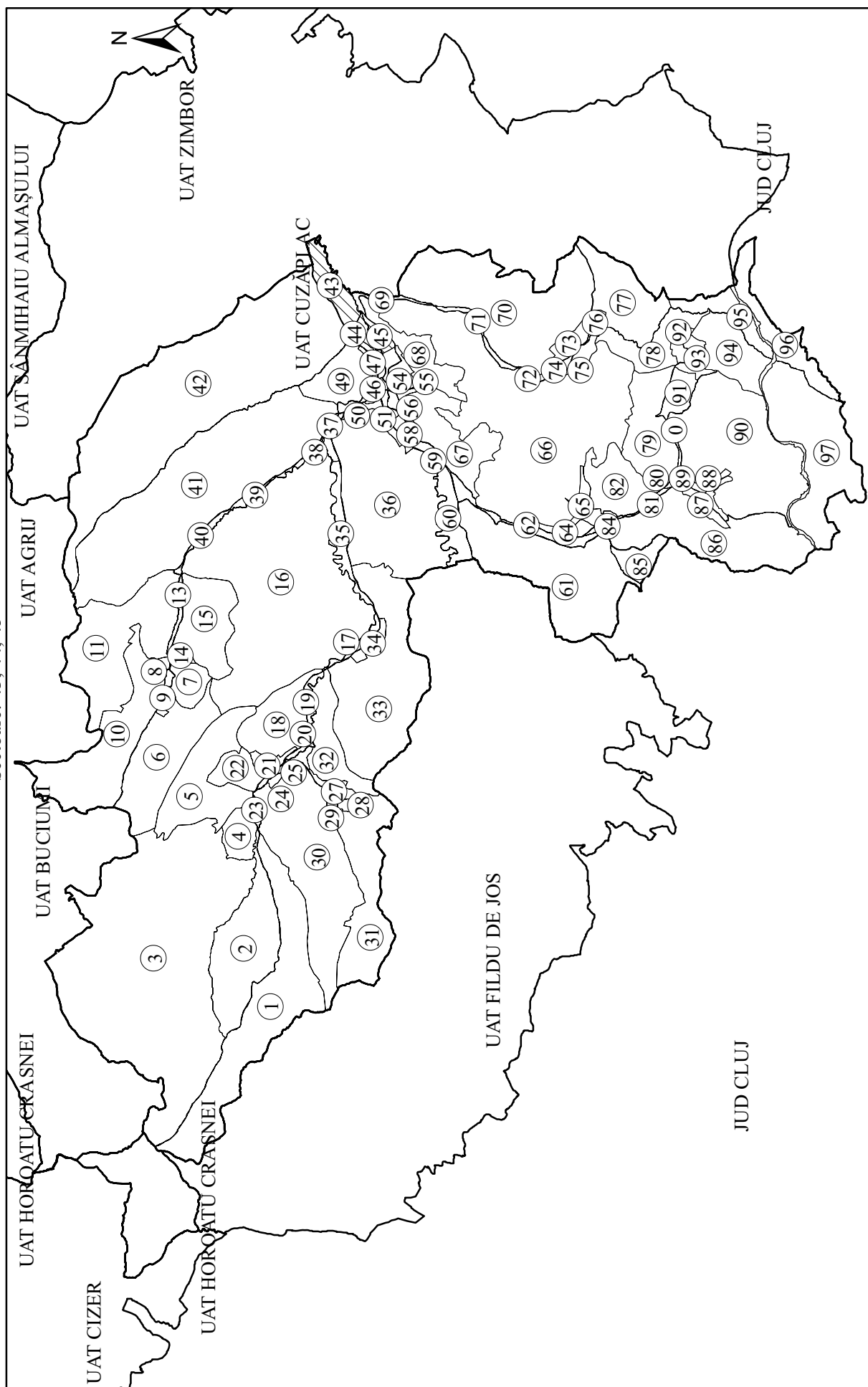
*) Anexele nr. 1—21 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

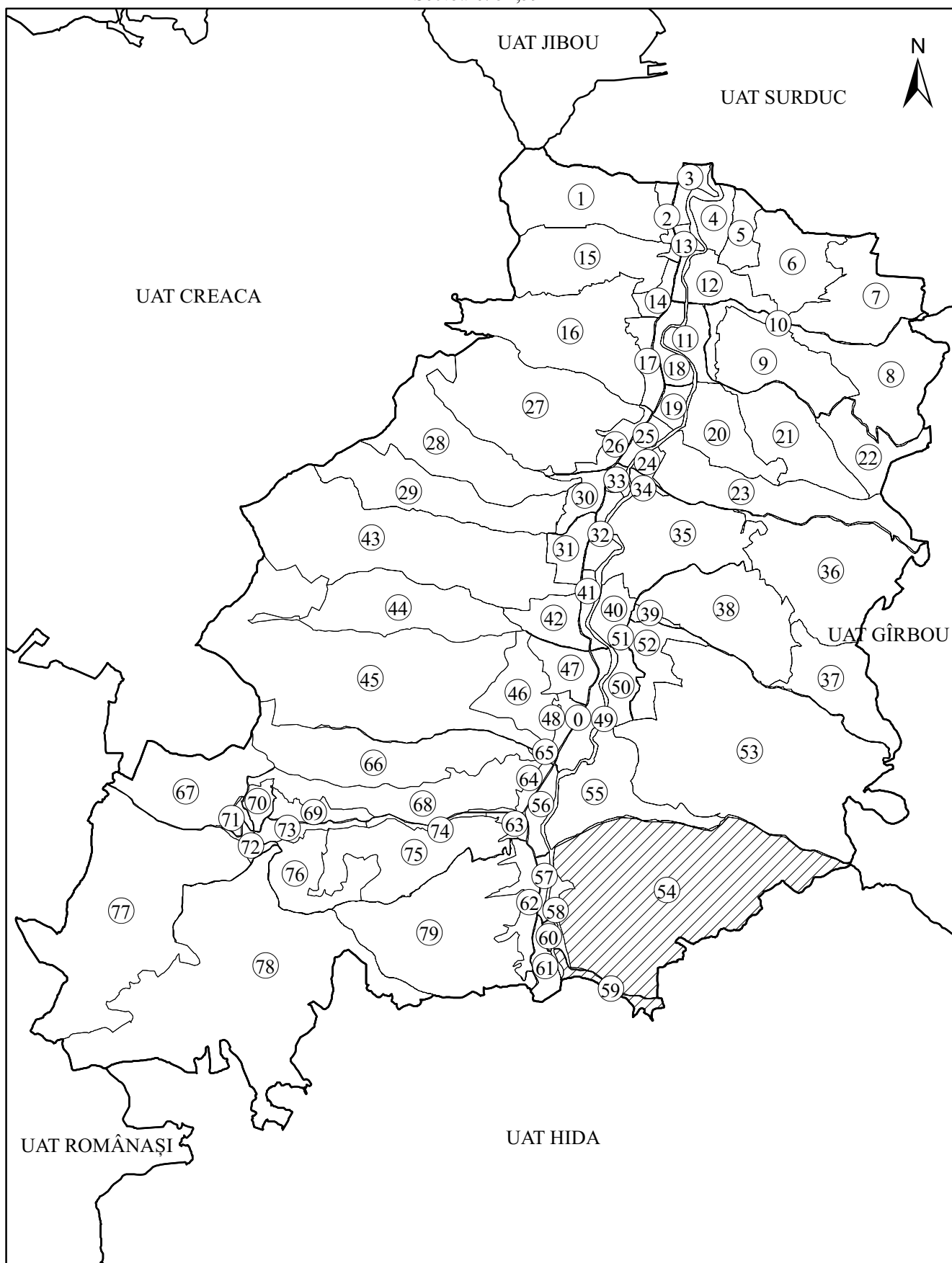
Județ: SĂLAJ

UAT: ALMAȘU

Sectoare: 43, 44, 45

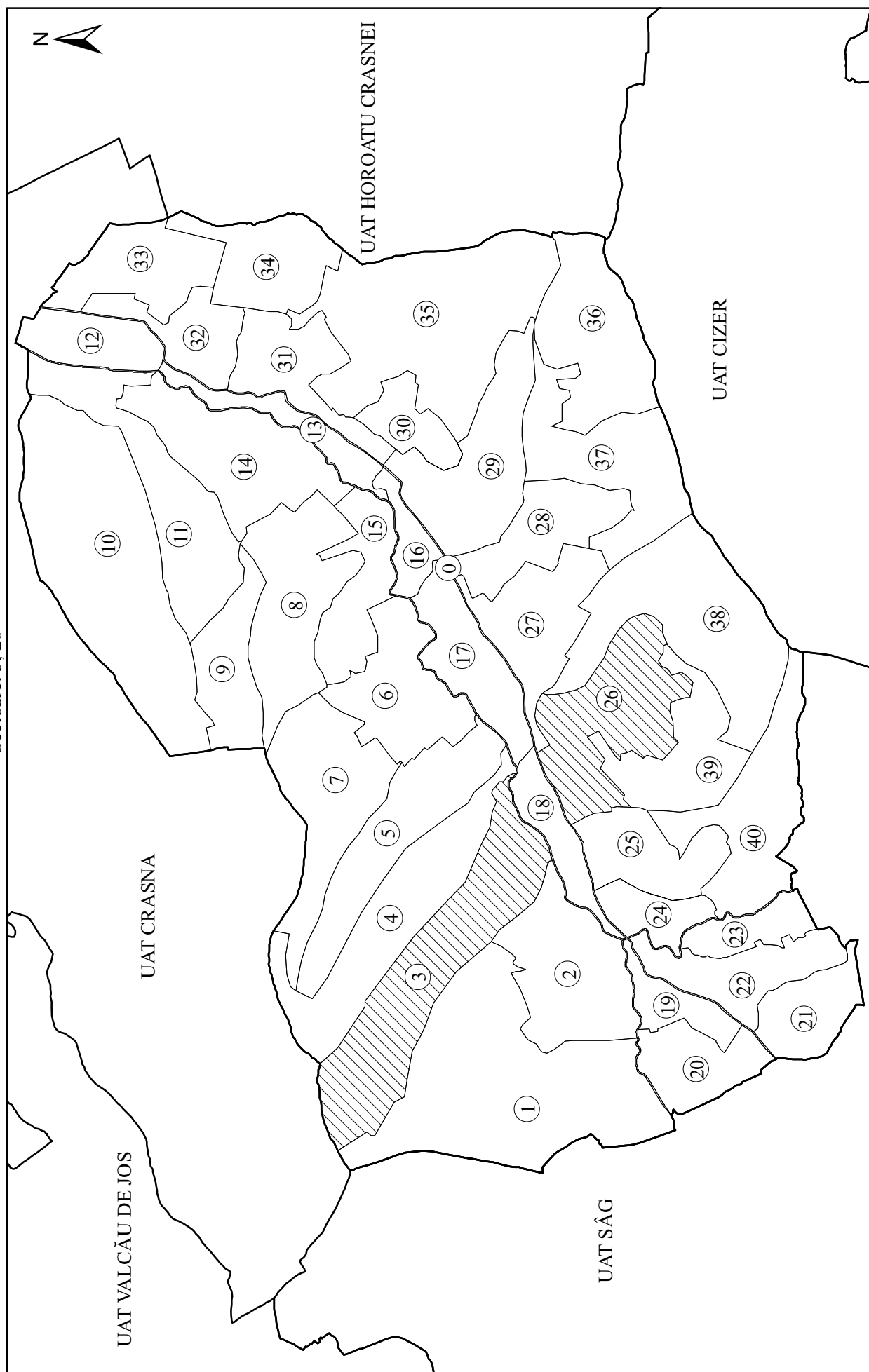

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: SĂLAJ
UAT: BĂLAN
Sectoare: 54,59

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ
UAT: BĂNIȘOR
Sectoare: 3, 26

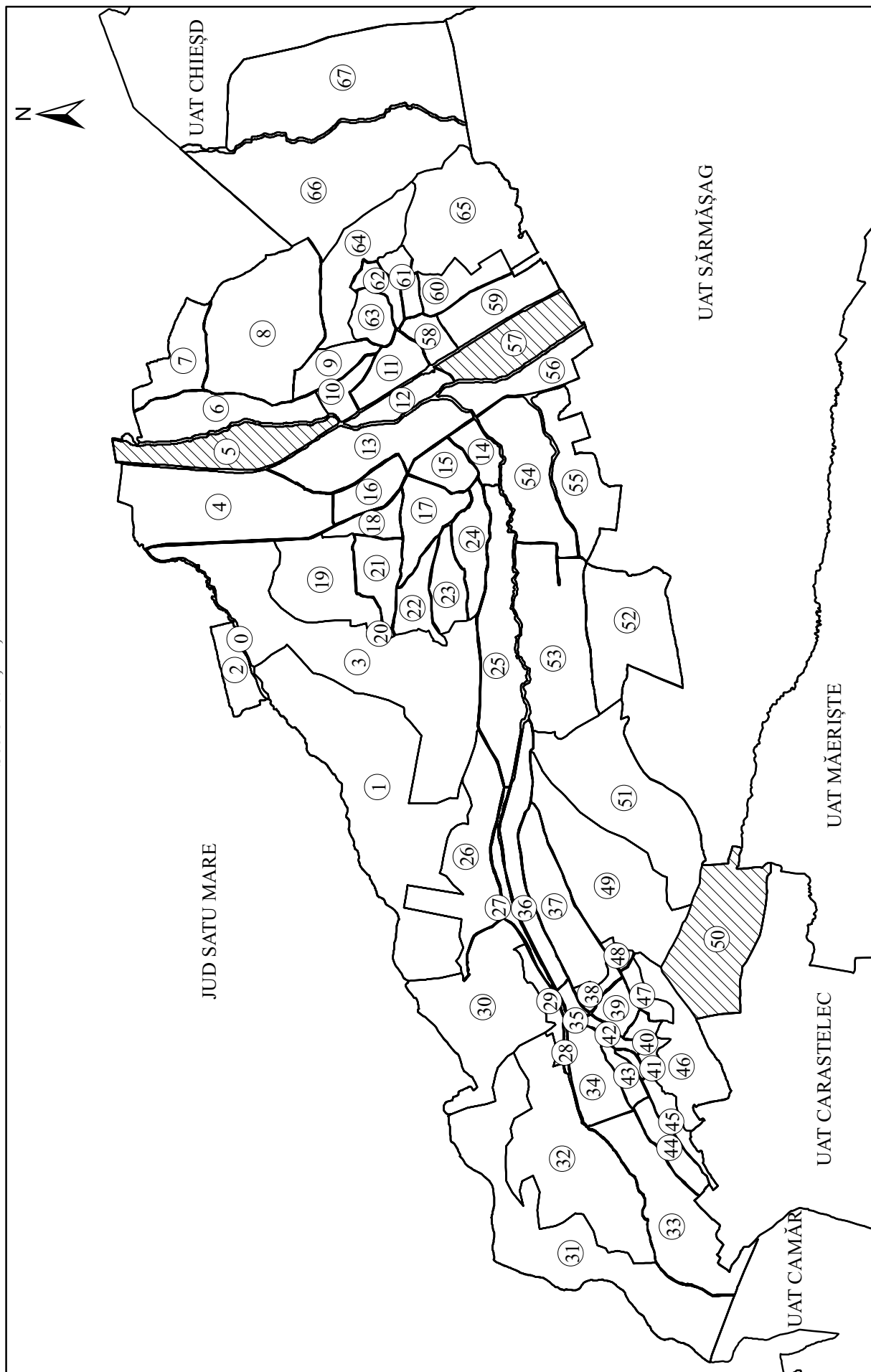

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ

UAT: BOBOTA

Sectoare: 5, 50, 57

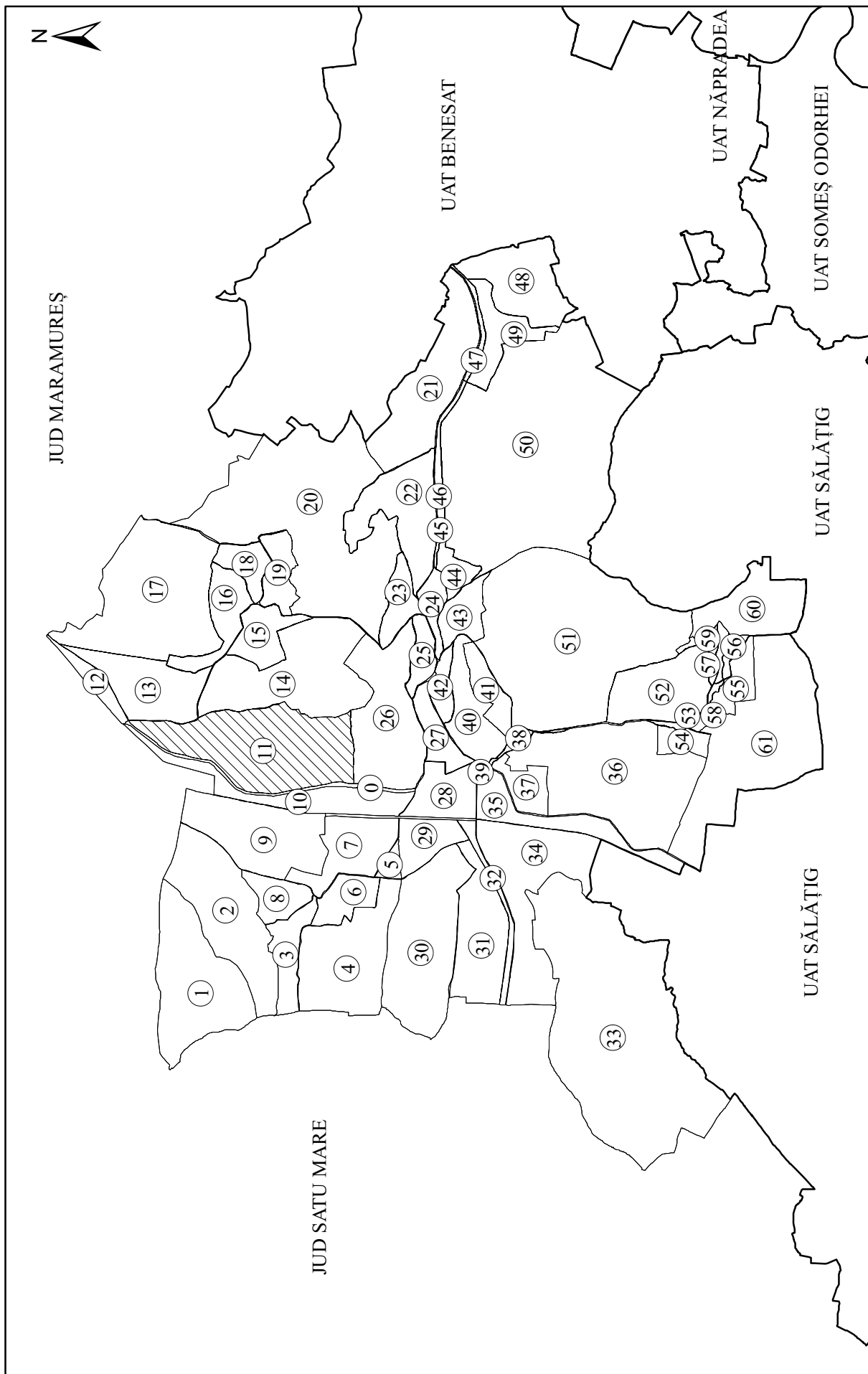

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ

UAT: CEHU SILVÂNIEI

Sectoare: 11

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ

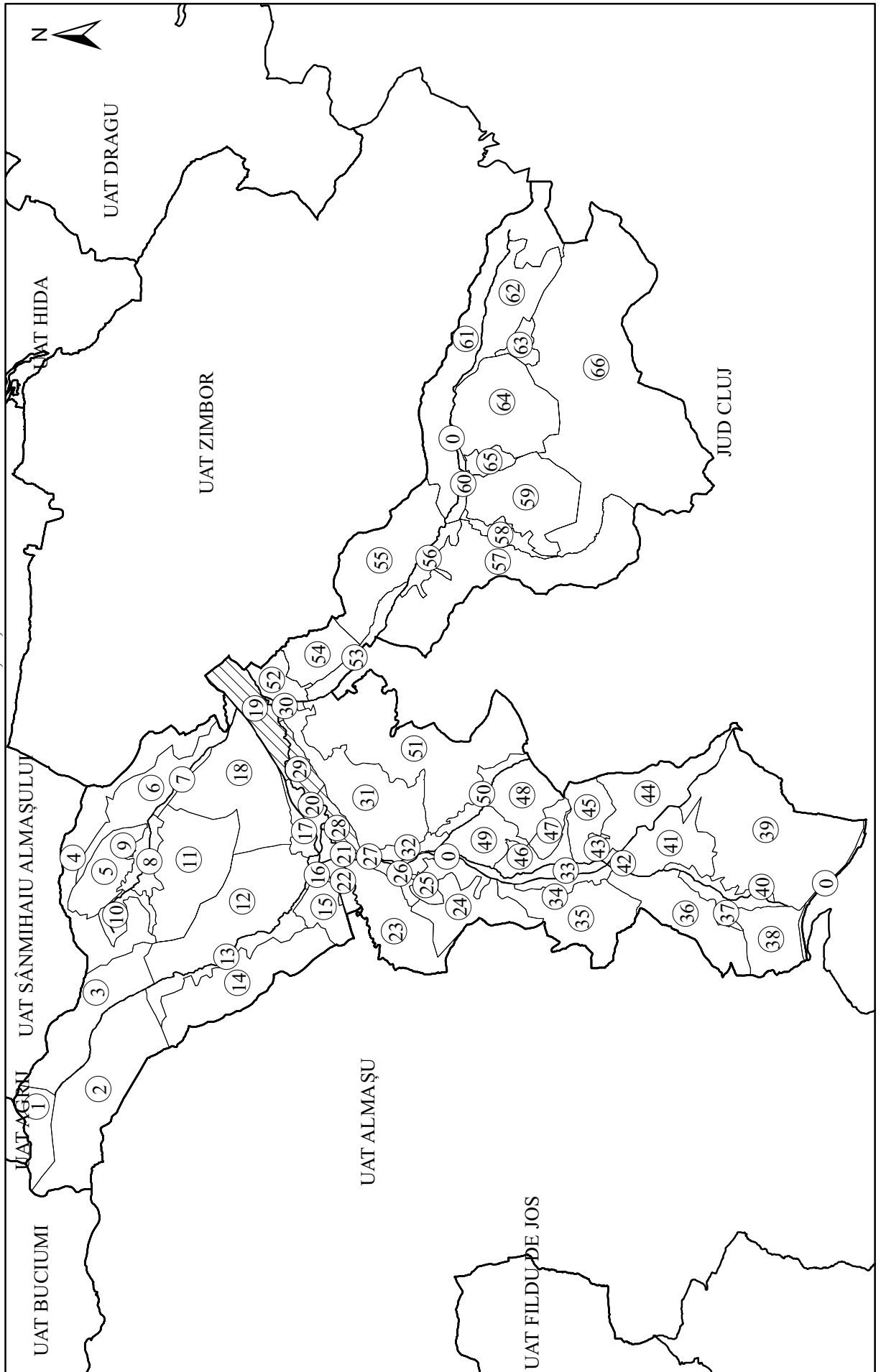
UAT: CHIEȘD

Sectoare: 5, 19

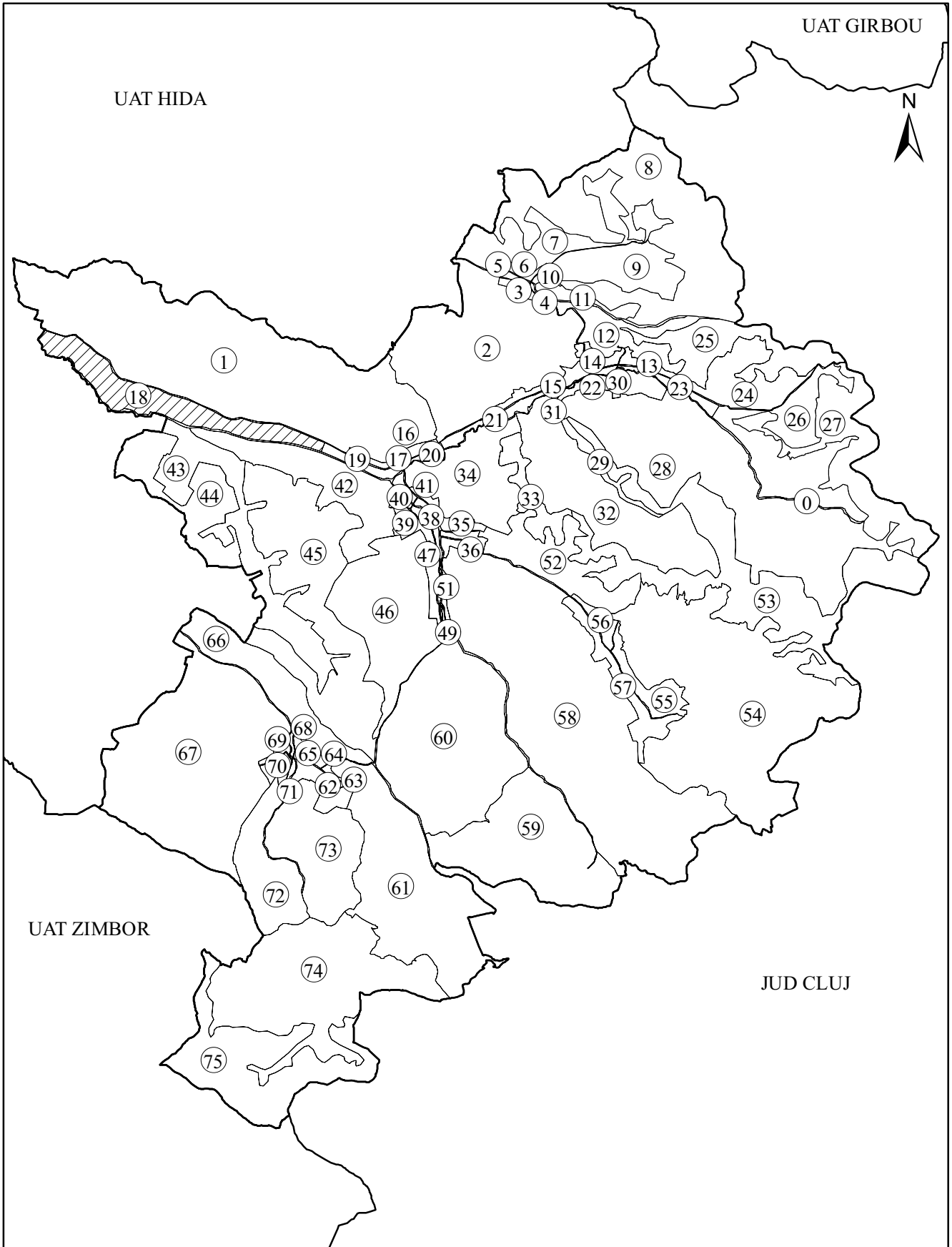

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

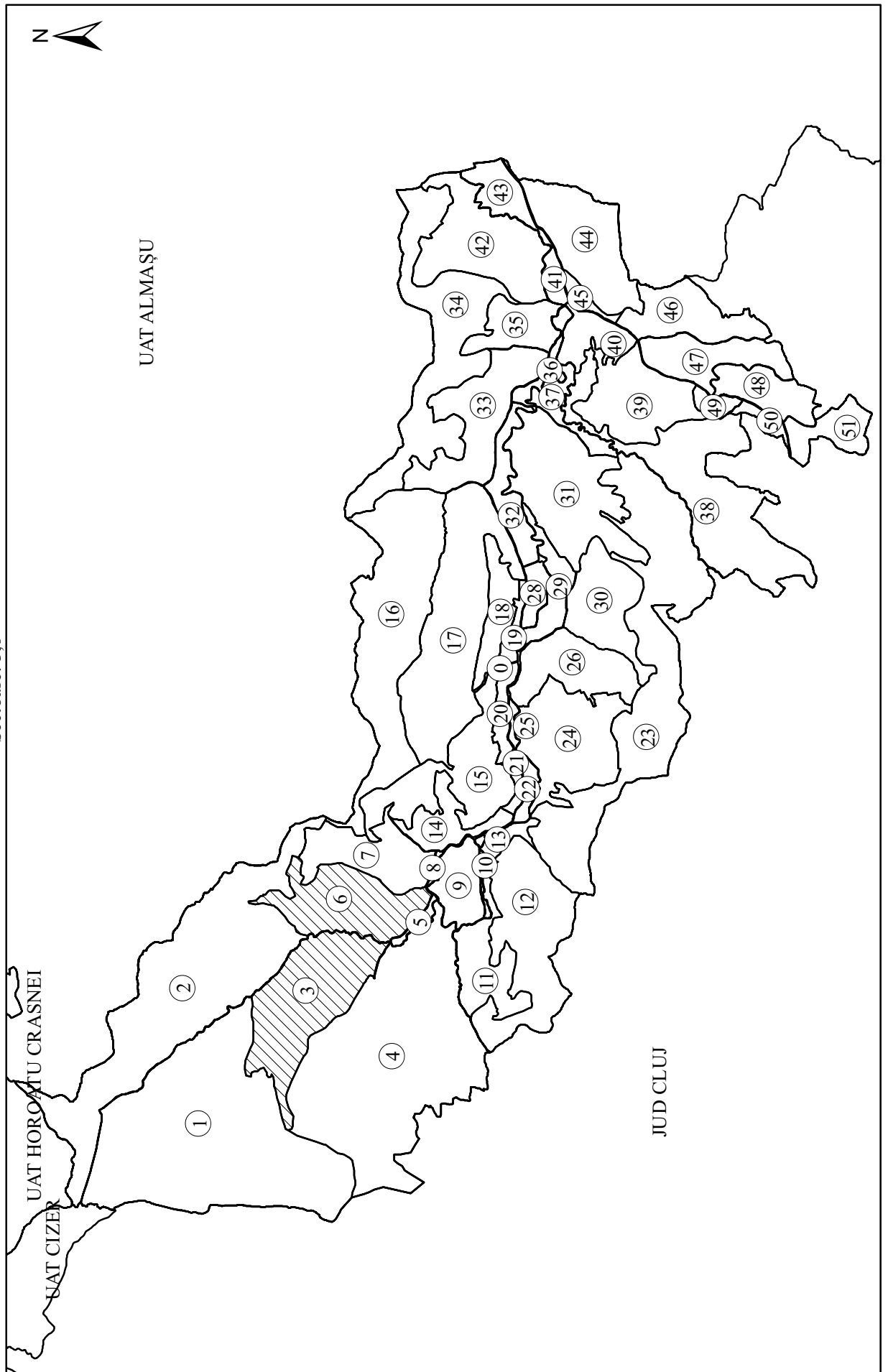
Județ: SĂLAJ
 UAT: CUZĂPLAC
 Sectoare: 19, 28, 29

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: SĂLAJ
 UAT: DRAGU
 Sectoare: 18

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: SĂLAJ
 UAT: FILDU DE JOS
 Sectoare: 3,6

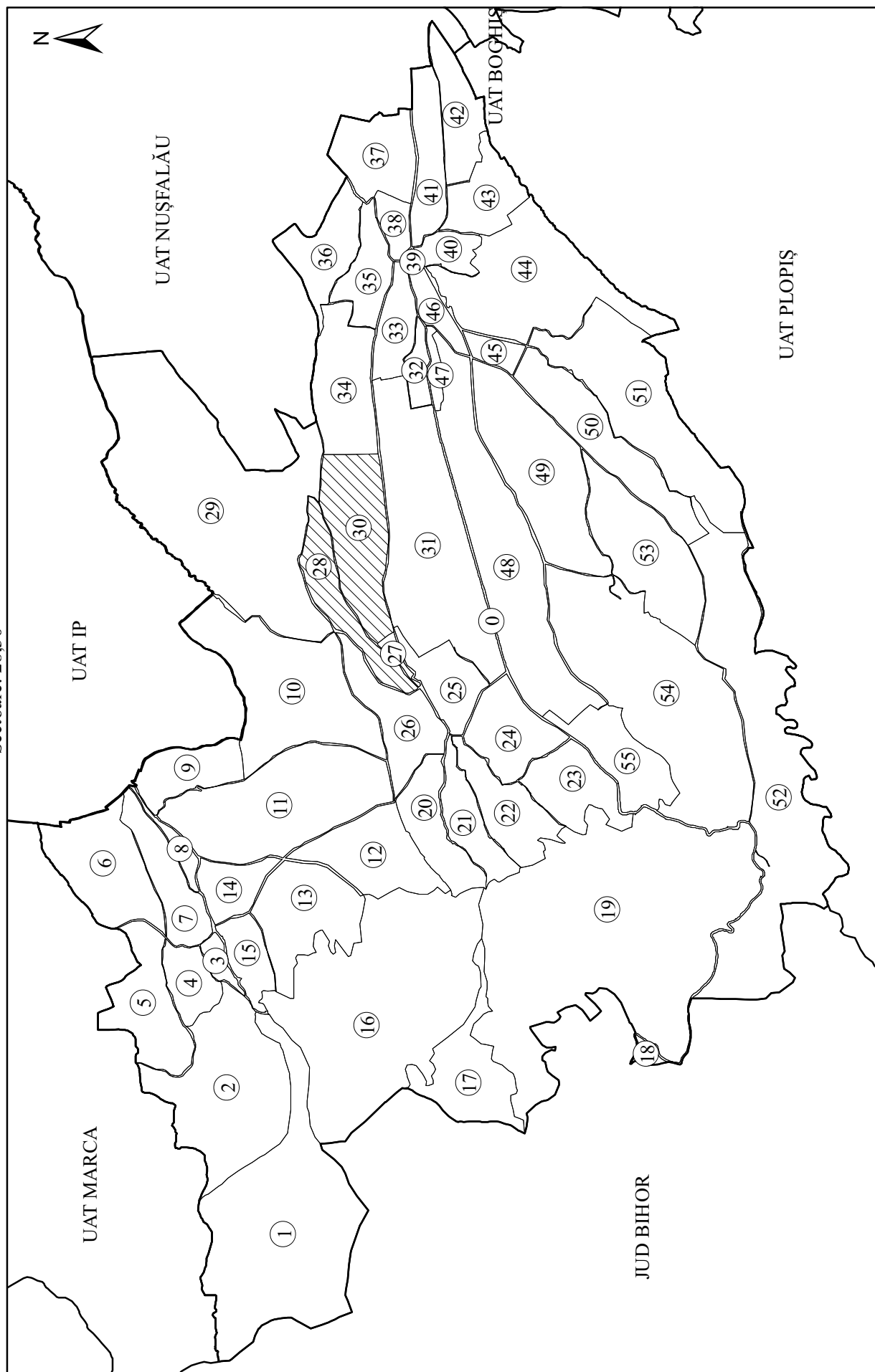

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

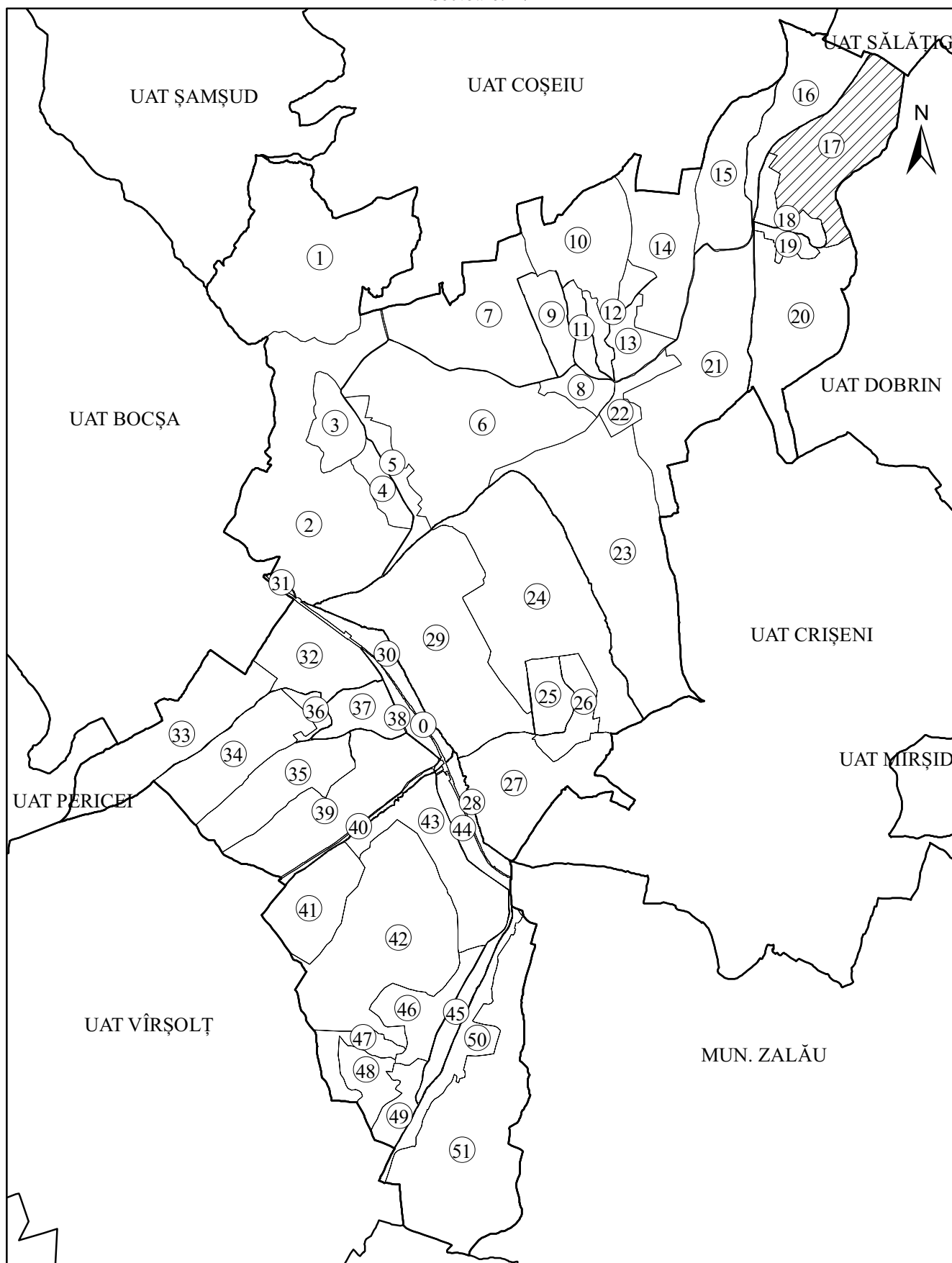
Județ: SĂLAJ

UAT: HALMĂȘD

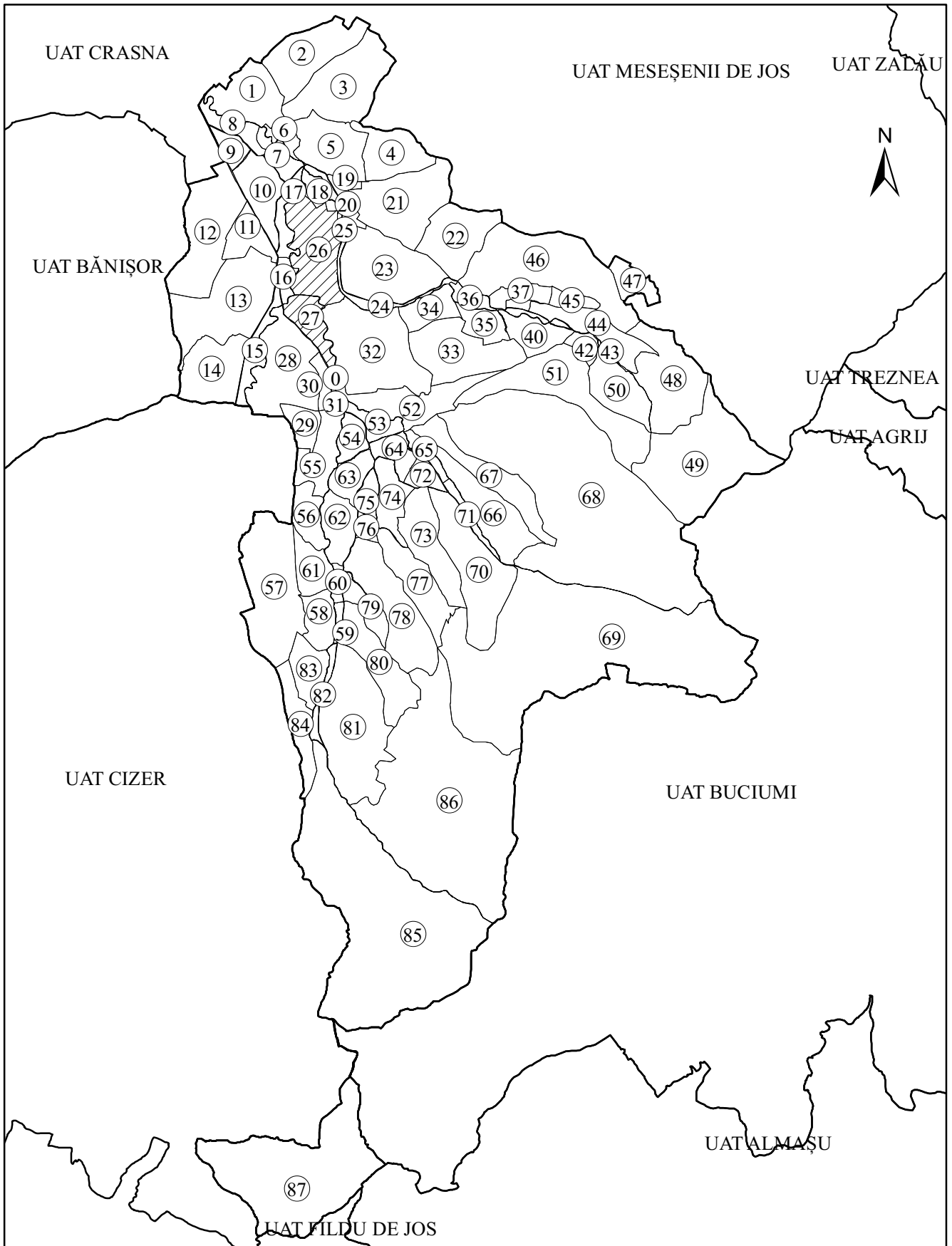
Sectoare: 28,30

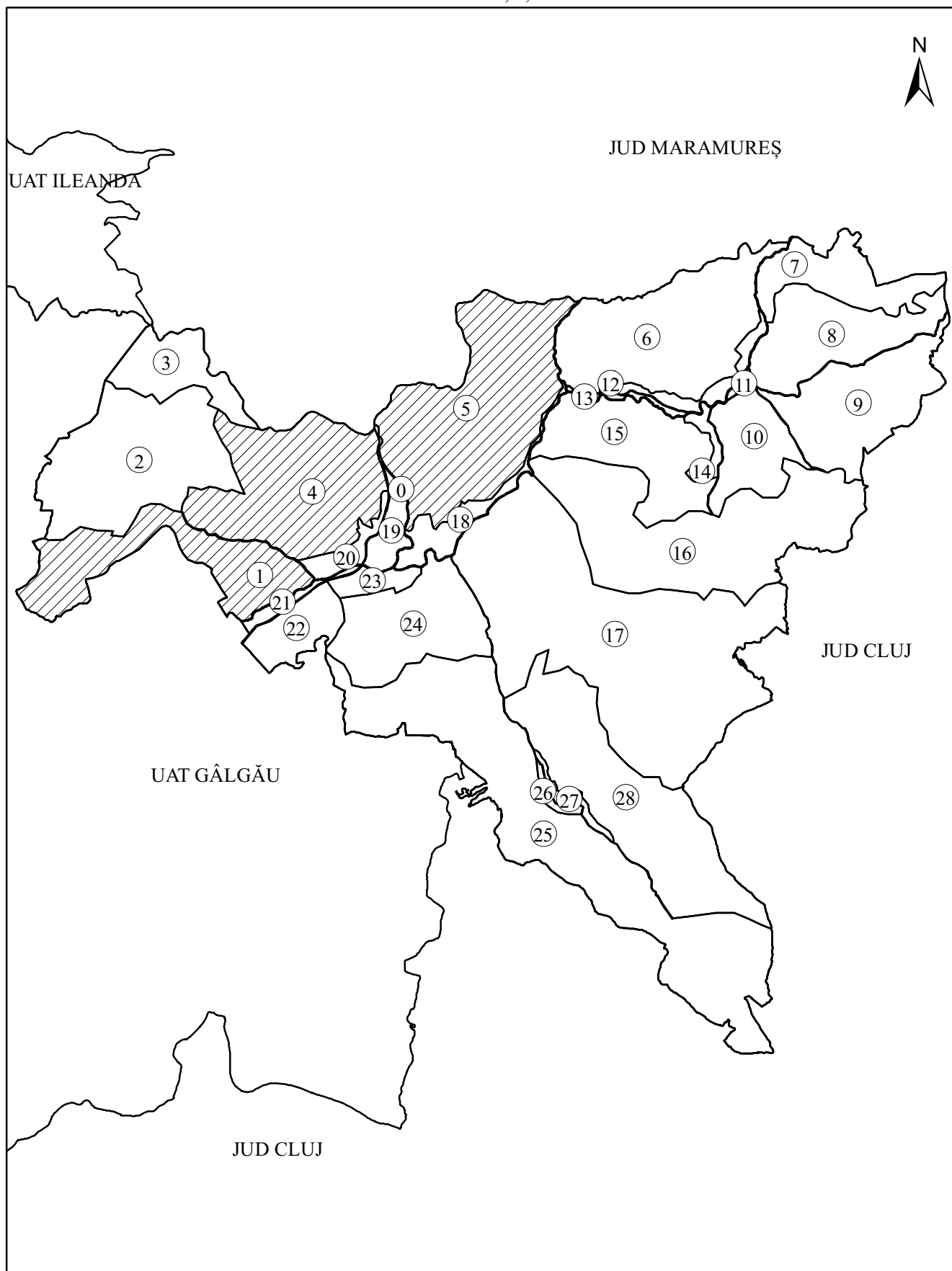
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: SĂLAJ
UAT: HERECLEAN
Sectoare: 17

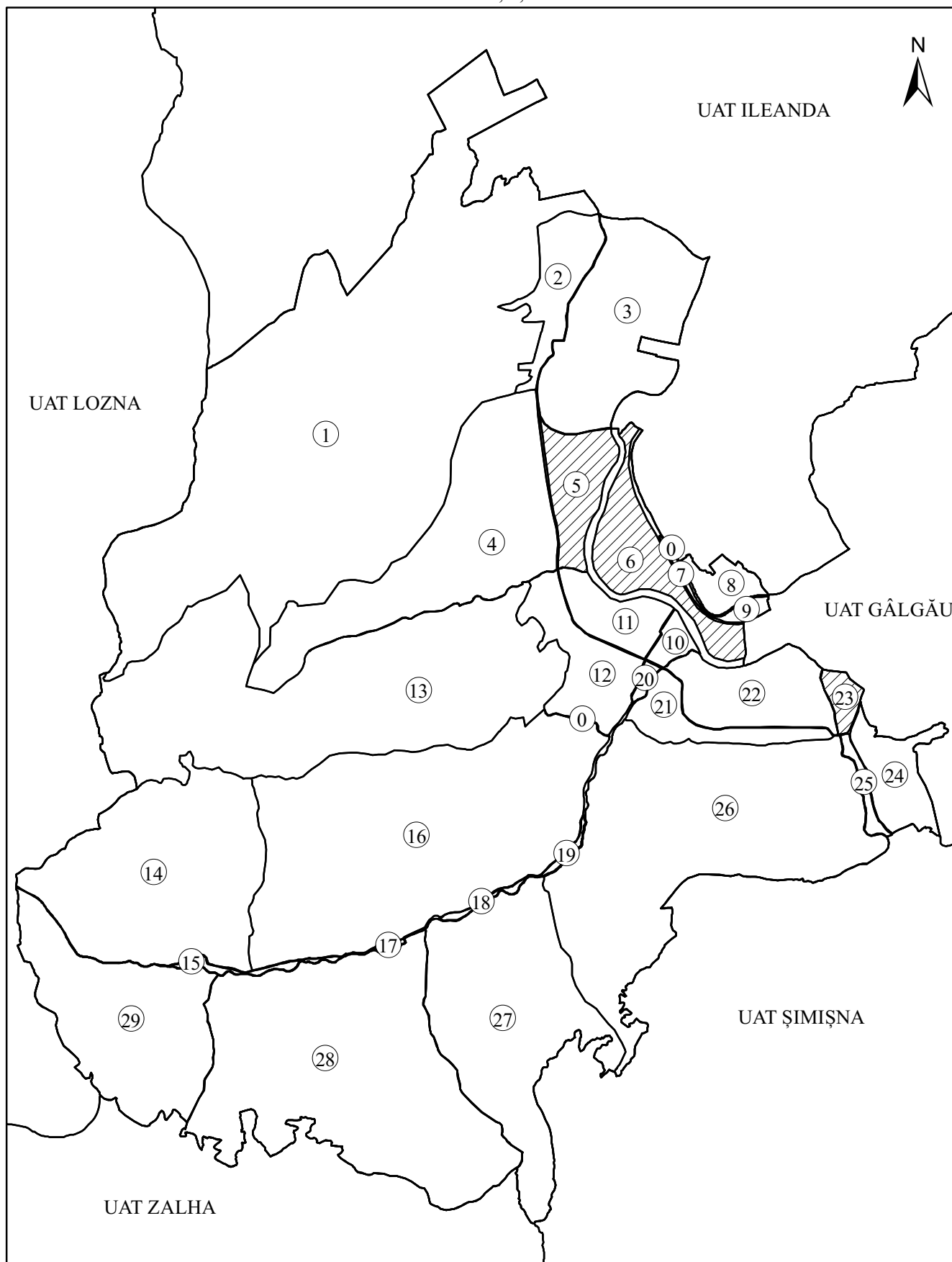
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: SĂLAJ
 UAT: HOROATU CRASNEI
 Sectoare: 26, 27

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: SĂLAJ
UAT: POIANA BLENCII
Sectoare: 1, 4, 5

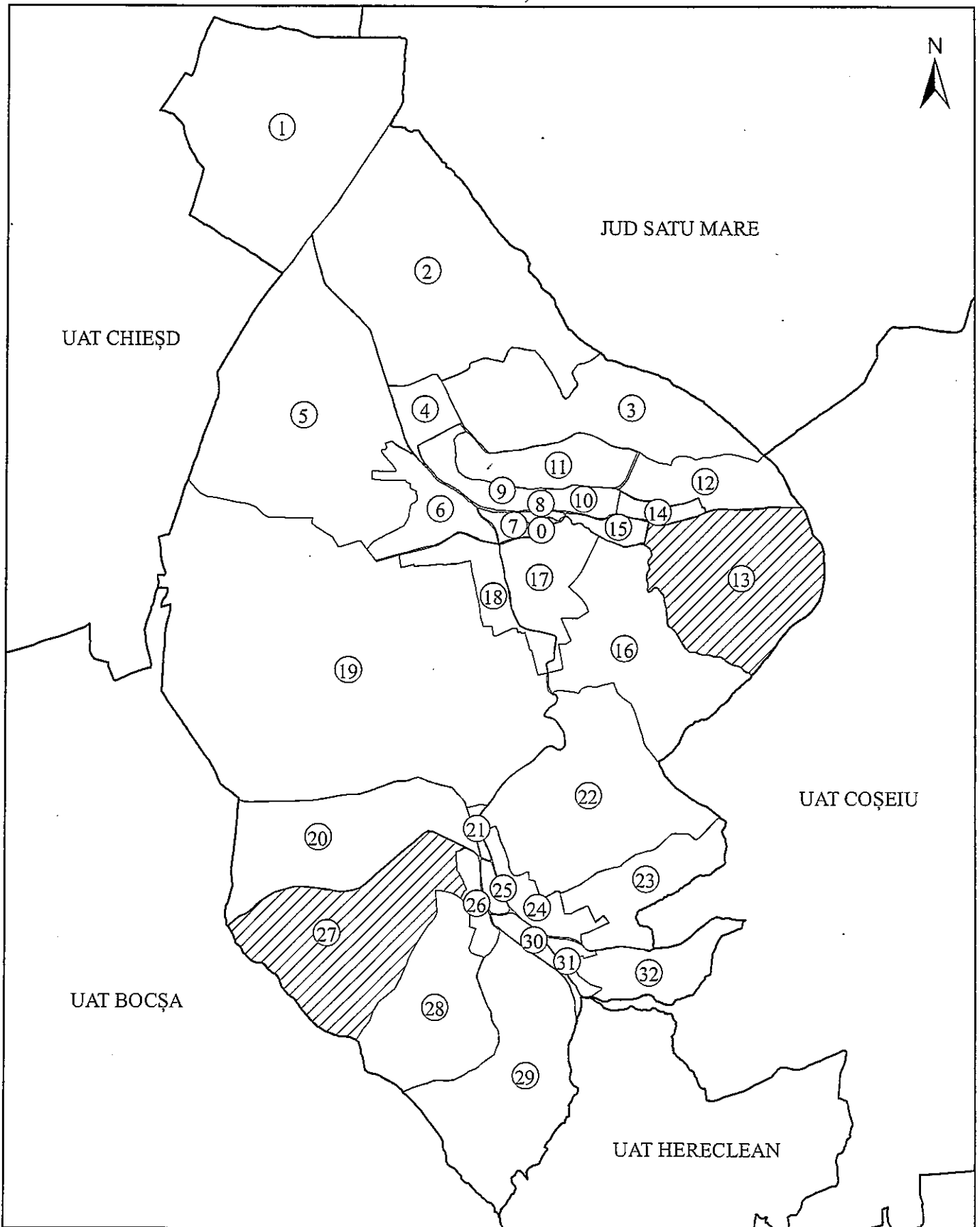

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: SĂLAJ
 UAT: RUS
 Sectoare: 5, 6, 23

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ
UAT: ȘAMȘUD
Sectoare: 13, 27

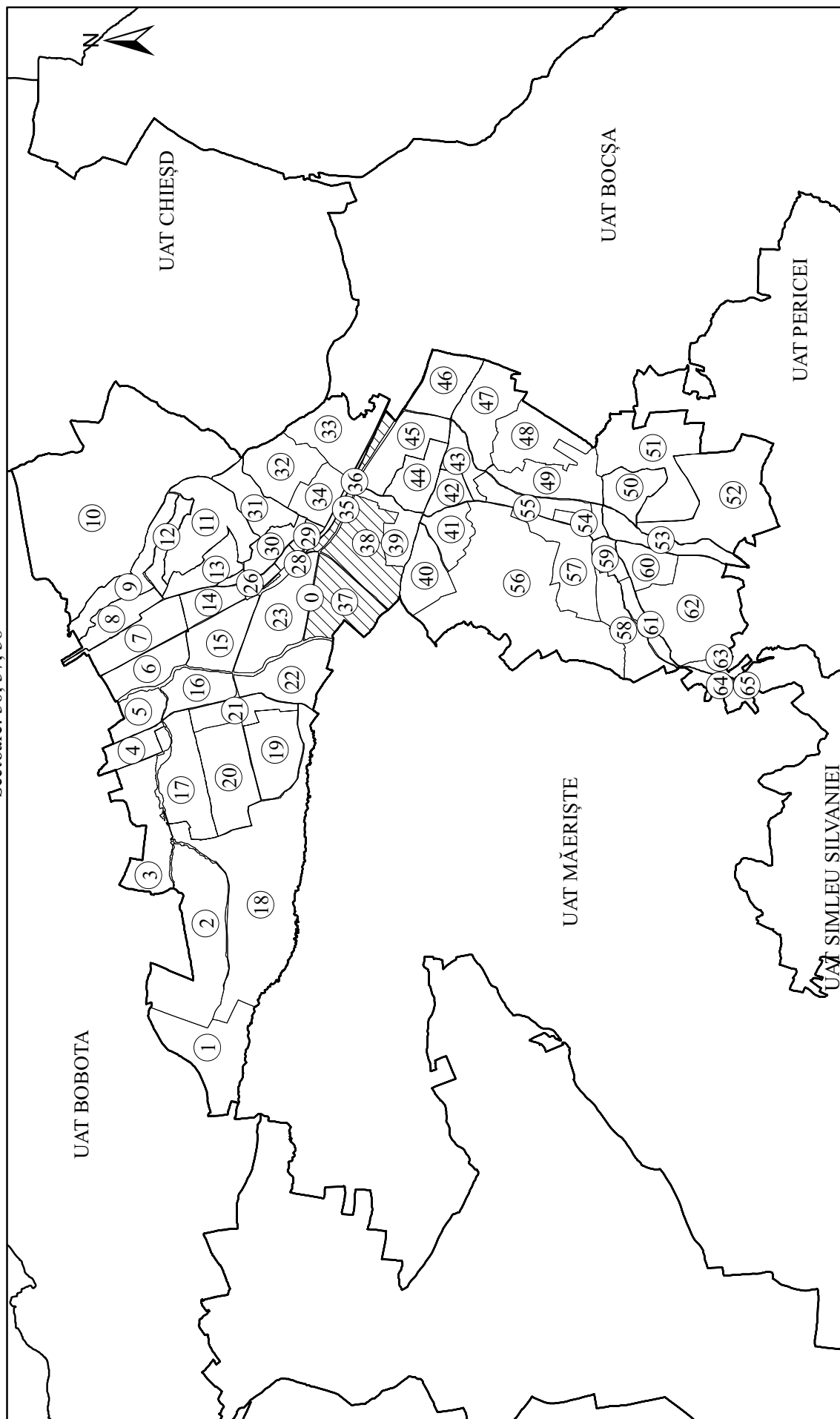

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

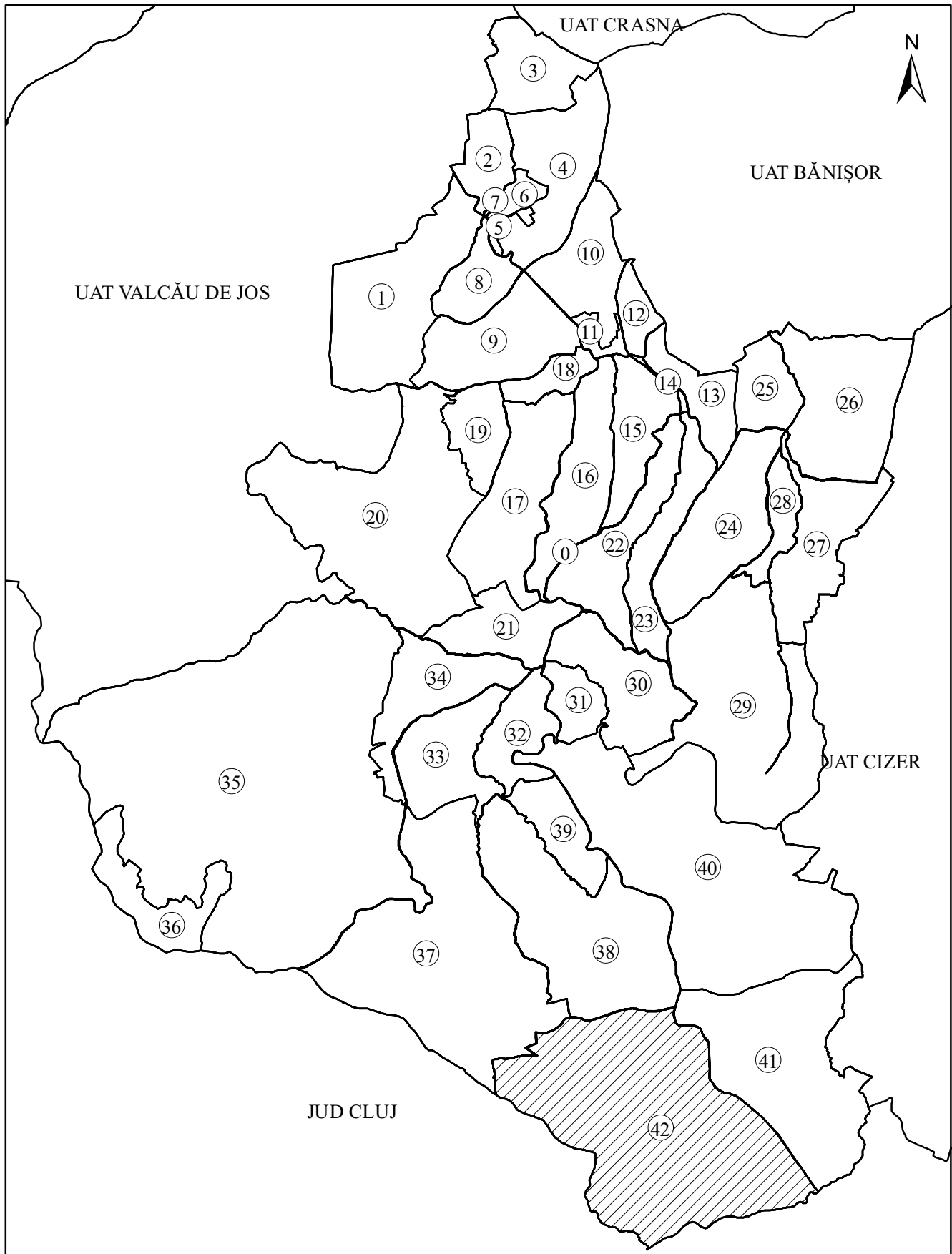
Județ: SĂLAJ

UAT: ȘARMĂȘAG

Sectoare: 36, 37, 38

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: SĂLAJ
UAT: SĂG
Sectoare: 42

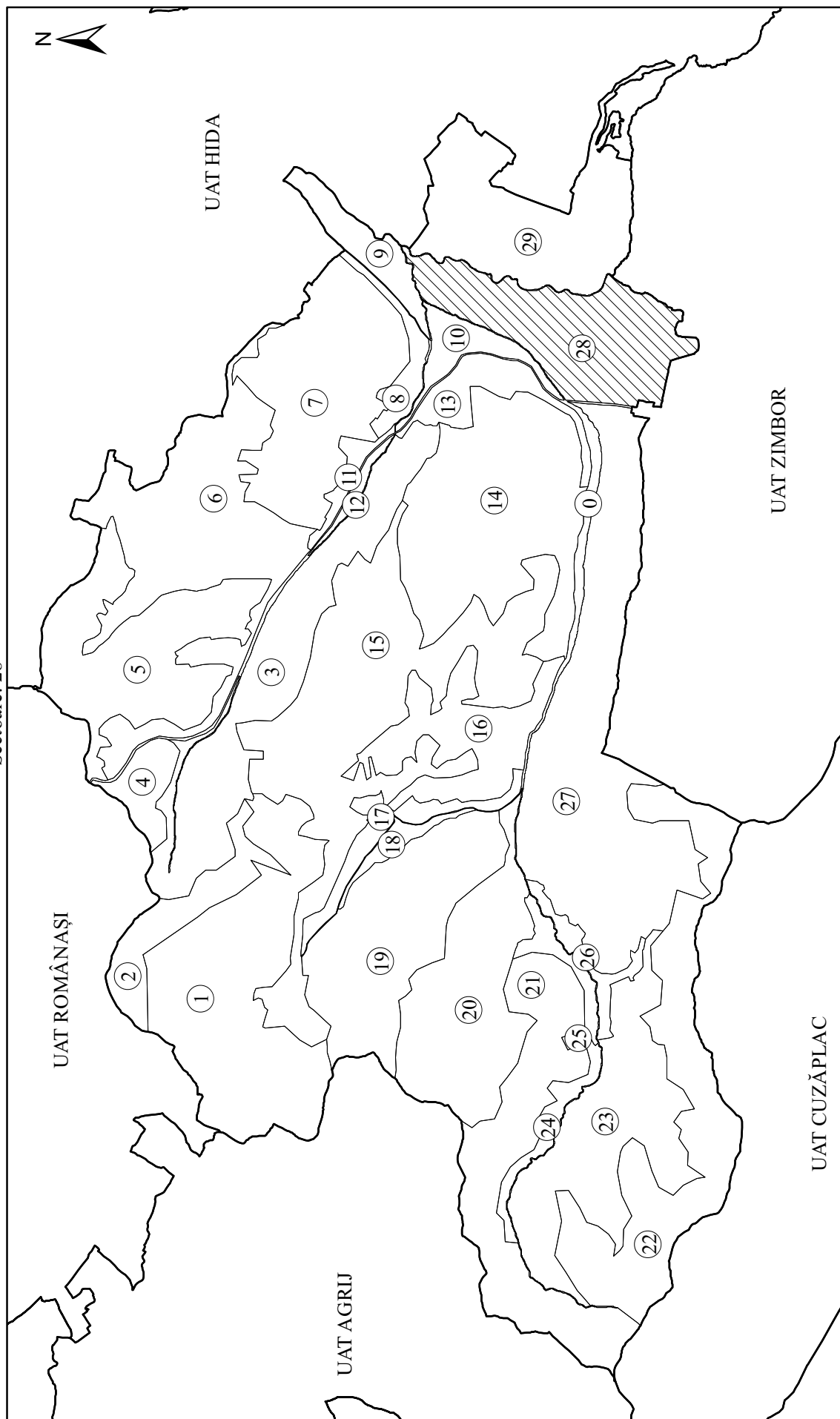

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ

UAT: SÂNMHAIU ALMAȘULUI

Sectoare: 28

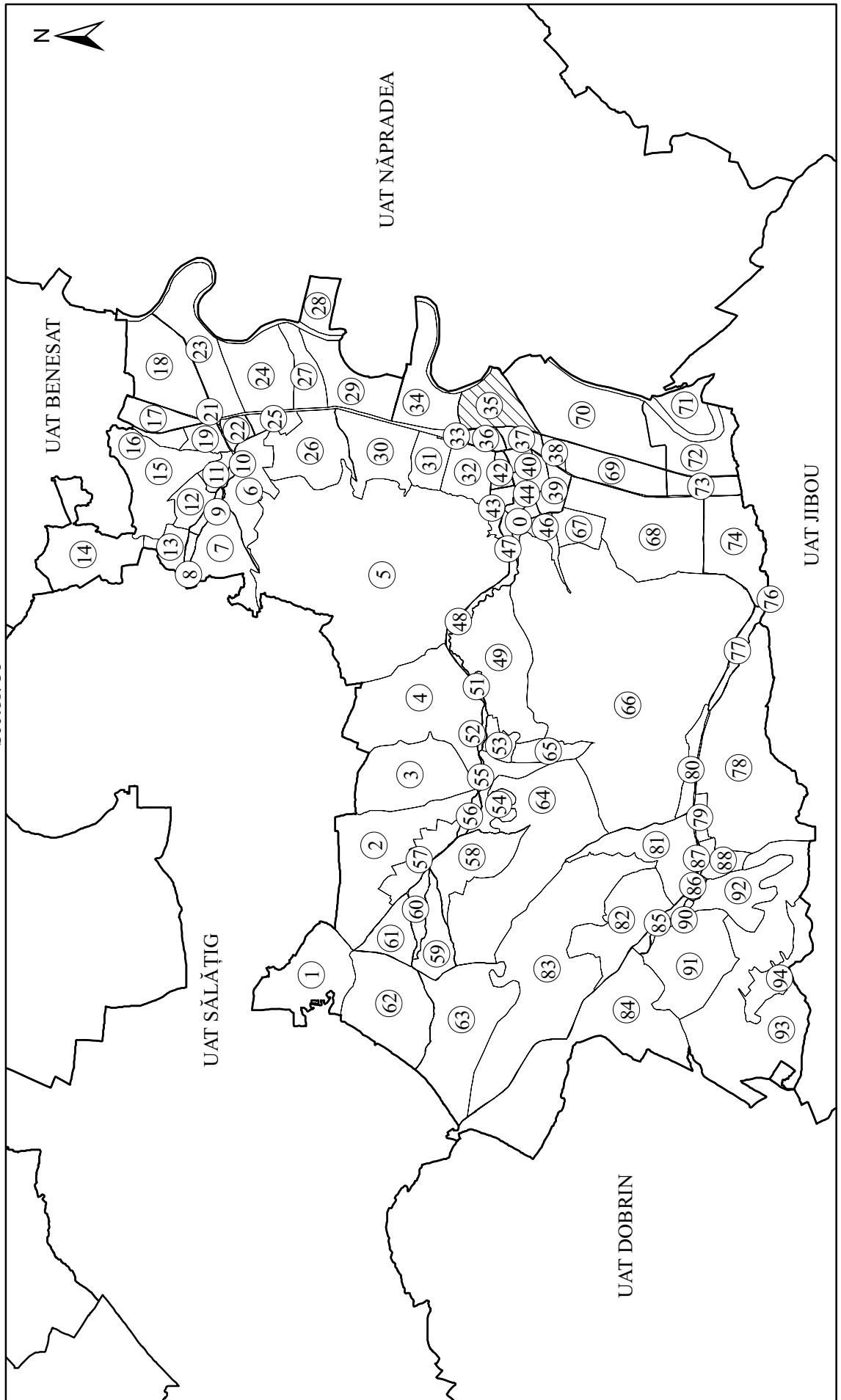

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ

UAT: SOMEȘ-ODORHEI

Sector: 35

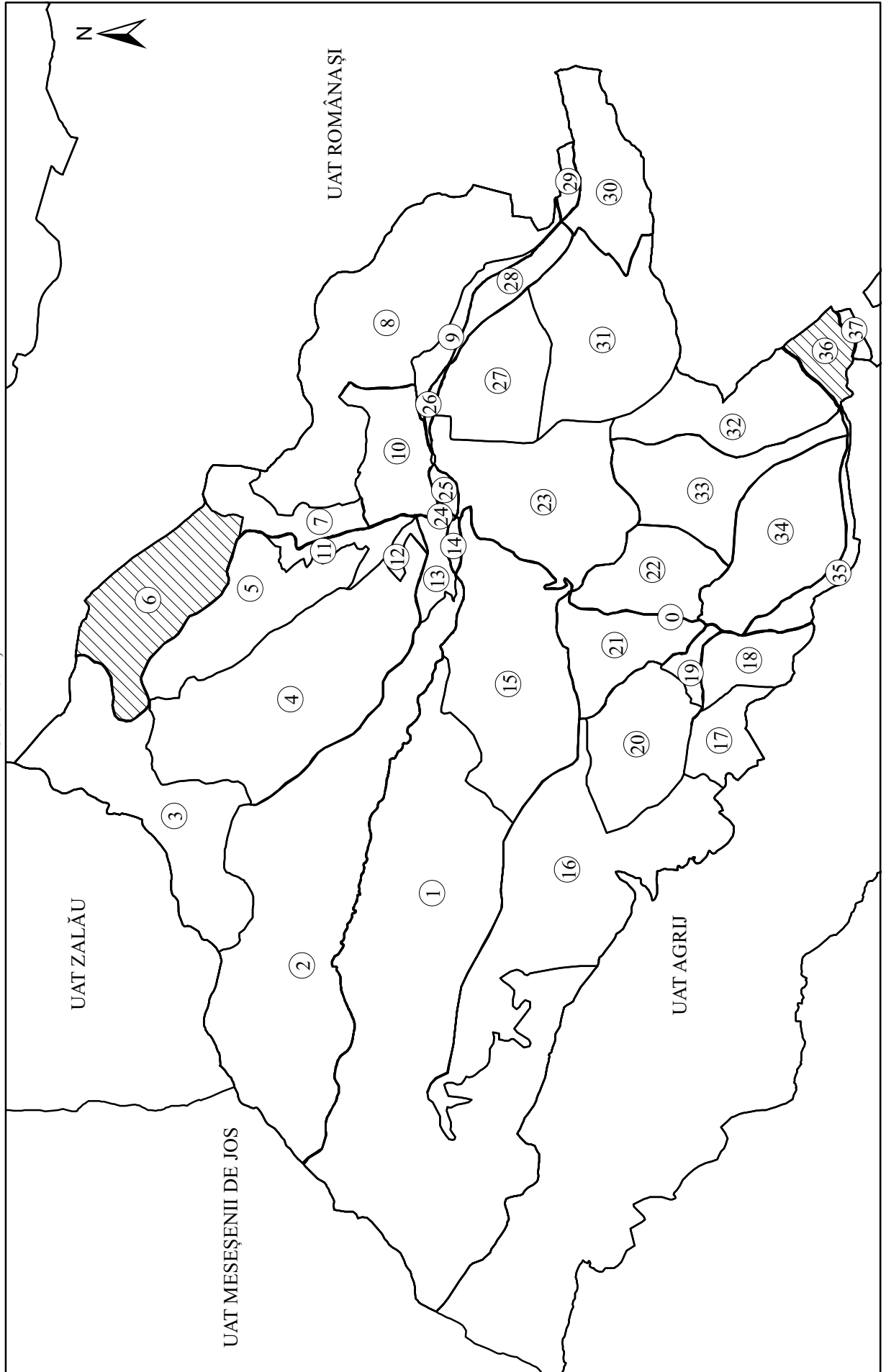

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ

UAT: TREZNEA

Sectoare: 6, 36

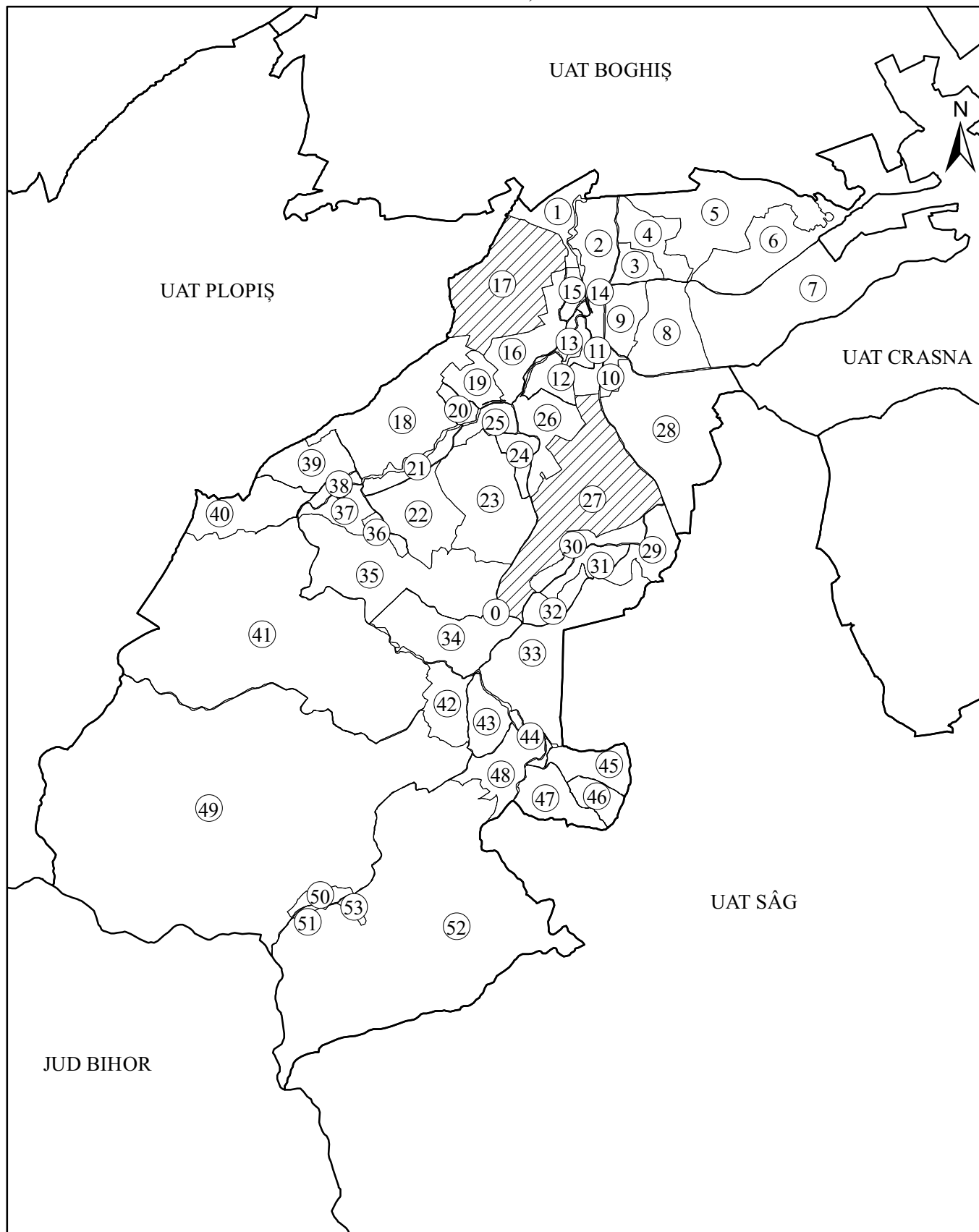

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SĂLAJ

UAT: VALCĂU DE JOS

Sectoare: 17, 27

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Ezeriș — sectoarele cadastrale nr. 18, 24, 26, 38, 39 și 41;

b) unitatea administrativ-teritorială Grădinari — sectoarele cadastrale nr. 36, 41, 43, 44 și 50;

c) unitatea administrativ-teritorială Mehadica — sectoarele cadastrale nr. 31, 36, 39, 40, 41, 42 și 43;

d) unitatea administrativ-teritorială Zăvoi — sectoarele cadastrale nr. 11, 12, 13, 15, 22, 29, 32, 33, 34, 36, 37, 40, 42 și 46.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—4 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 22 noiembrie 2017.
Nr. 1.481.

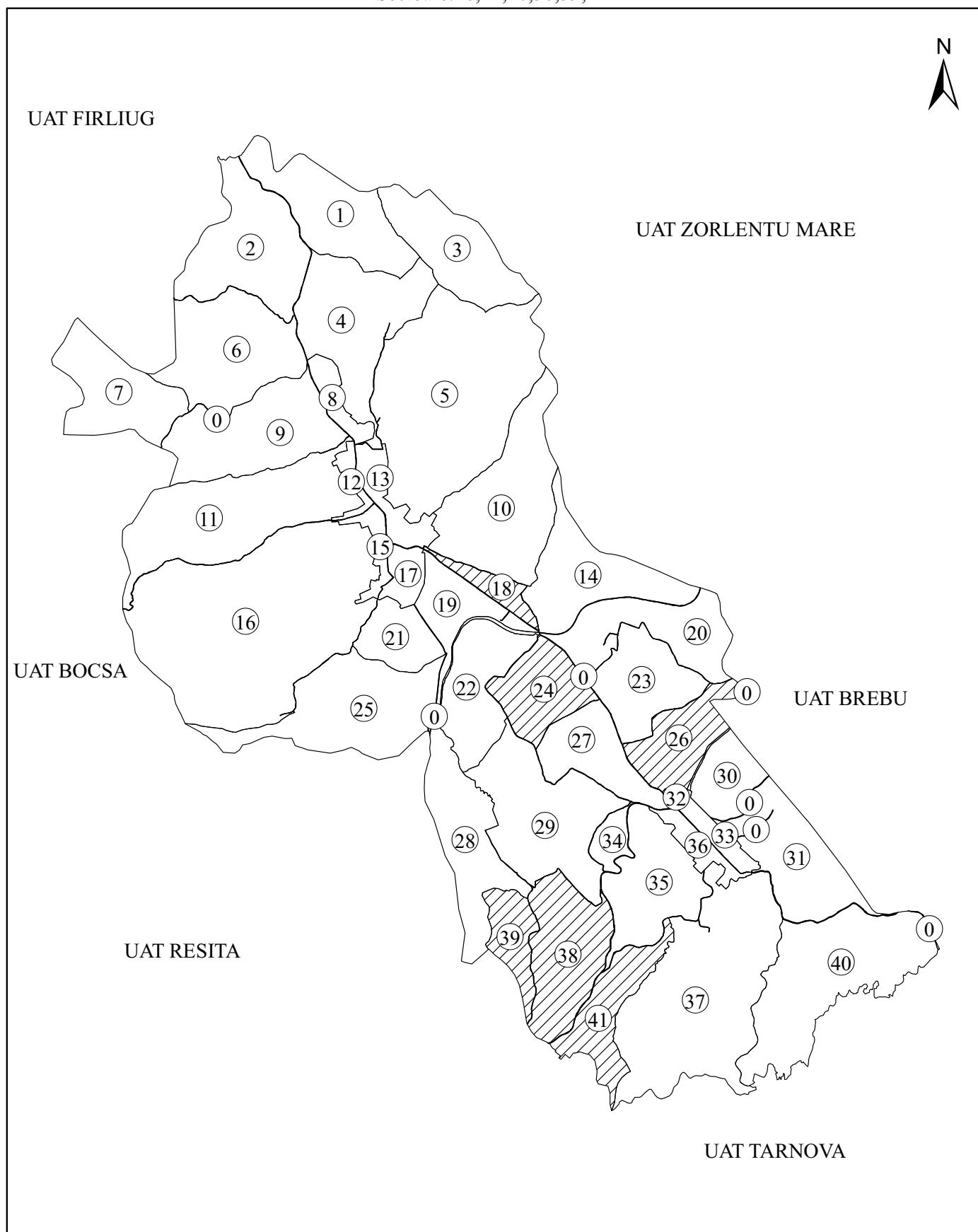
*) Anexele nr. 1—4 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: EZERIȘ

Sectoare: 18,24,26,38,39,41

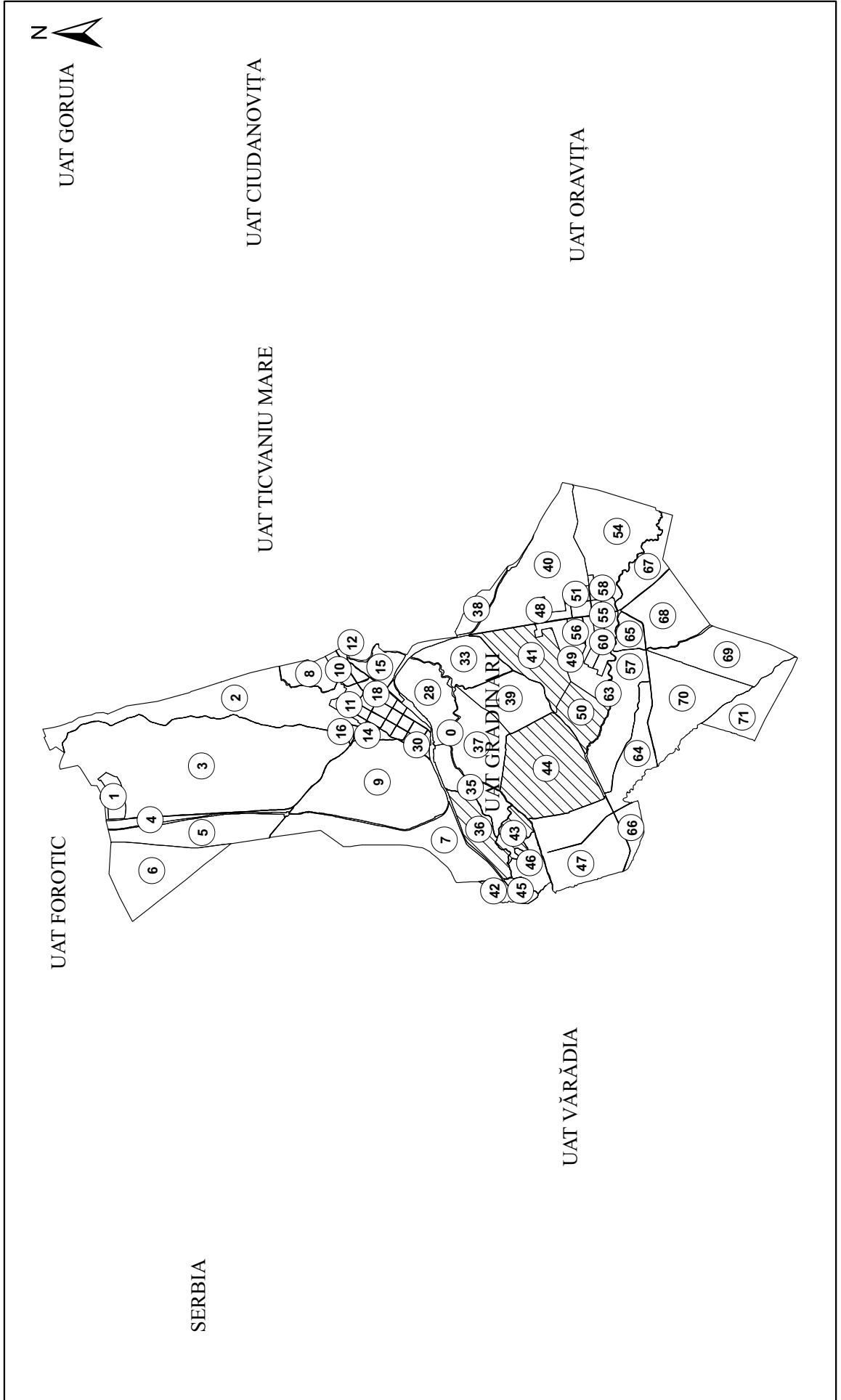

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

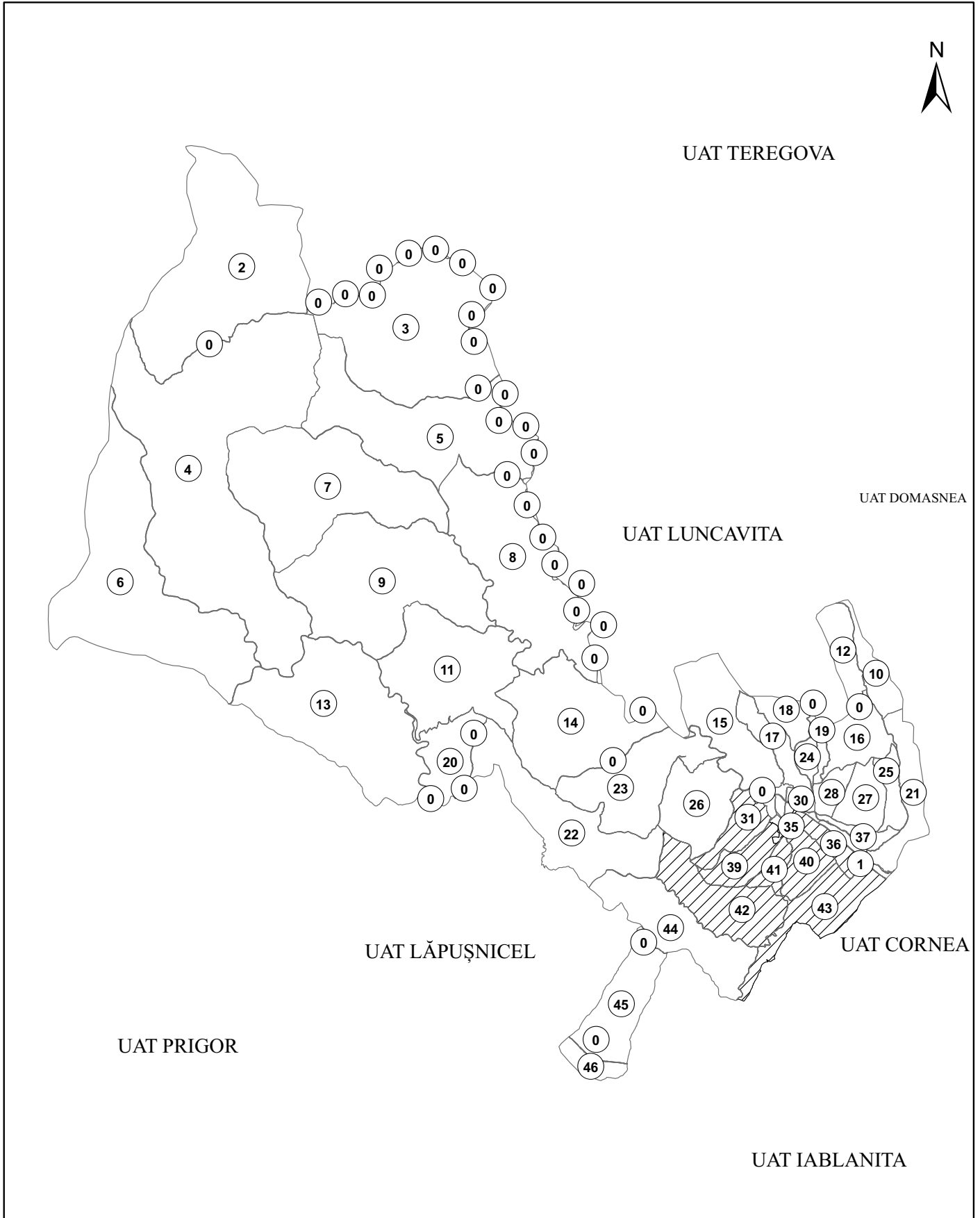
Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: GRĂDINARI

Sectoare: 36, 41, 43, 44, 50

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: CARAȘ-SEVERIN
UAT: MEHADICA
Sectoare: 31, 36, 39, 40, 41, 42, 43

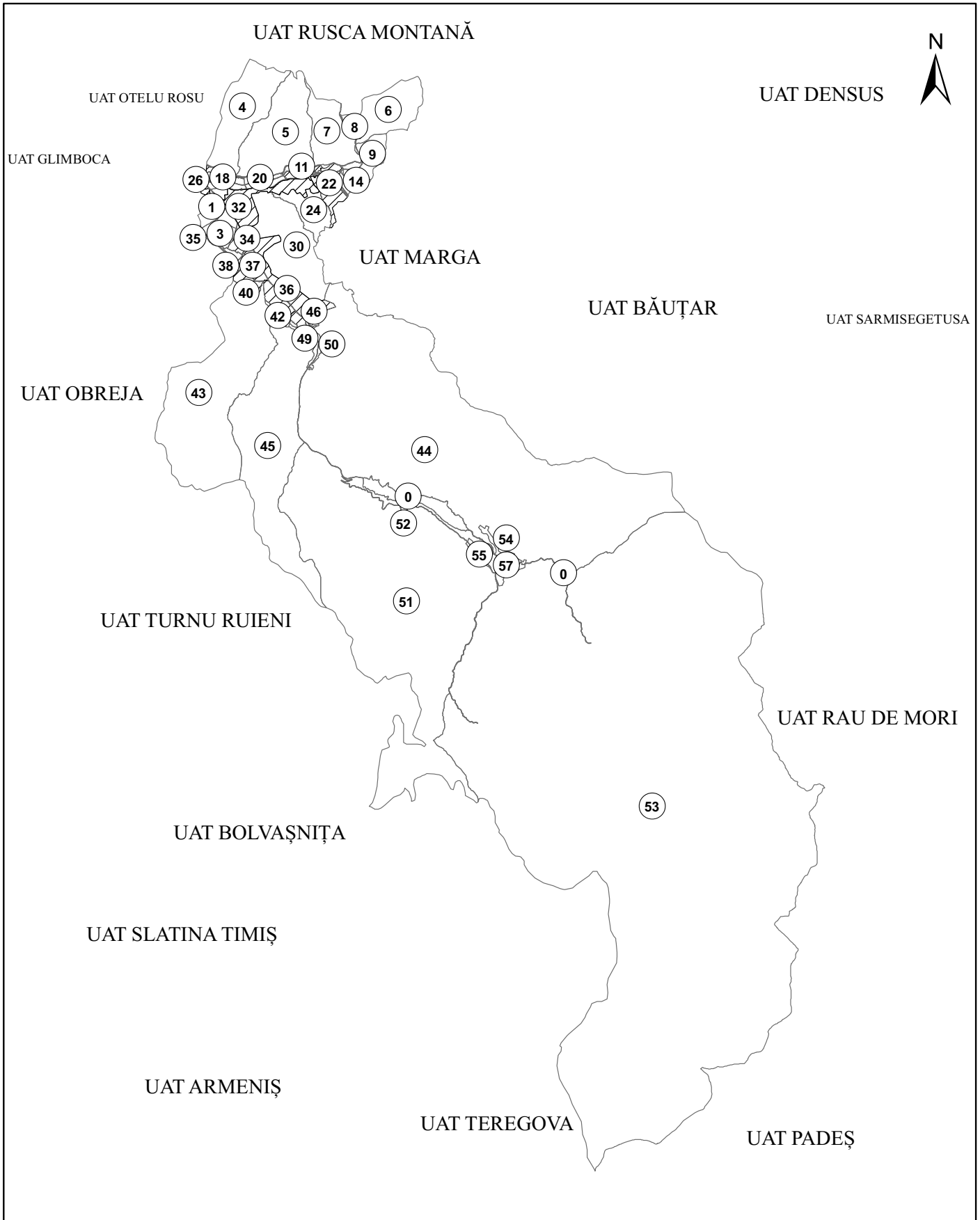

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: ZĂVOI

Sectoare: 11, 12, 13, 15, 22, 29, 32, 33, 34, 36, 37, 40, 42, 46

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Buzău**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 5 unități administrativ-teritoriale din județul Buzău, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Buzău — sectorul cadastral nr. 26;
- b) unitatea administrativ-teritorială Largu — sectoarele cadastrale nr. 45, 46 și 54;
- c) unitatea administrativ-teritorială Puiești — sectoarele cadastrale nr. 36, 41, 45, 55, 86, 96, 106, 111, 112, 113, 125, 131 și 132;
- d) unitatea administrativ-teritorială Ulmeni — sectorul cadastral nr. 40;
- e) unitatea administrativ-teritorială Unguriu — sectoarele cadastrale nr. 1 și 3.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—5 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 22 noiembrie 2017.
Nr. 1.482.

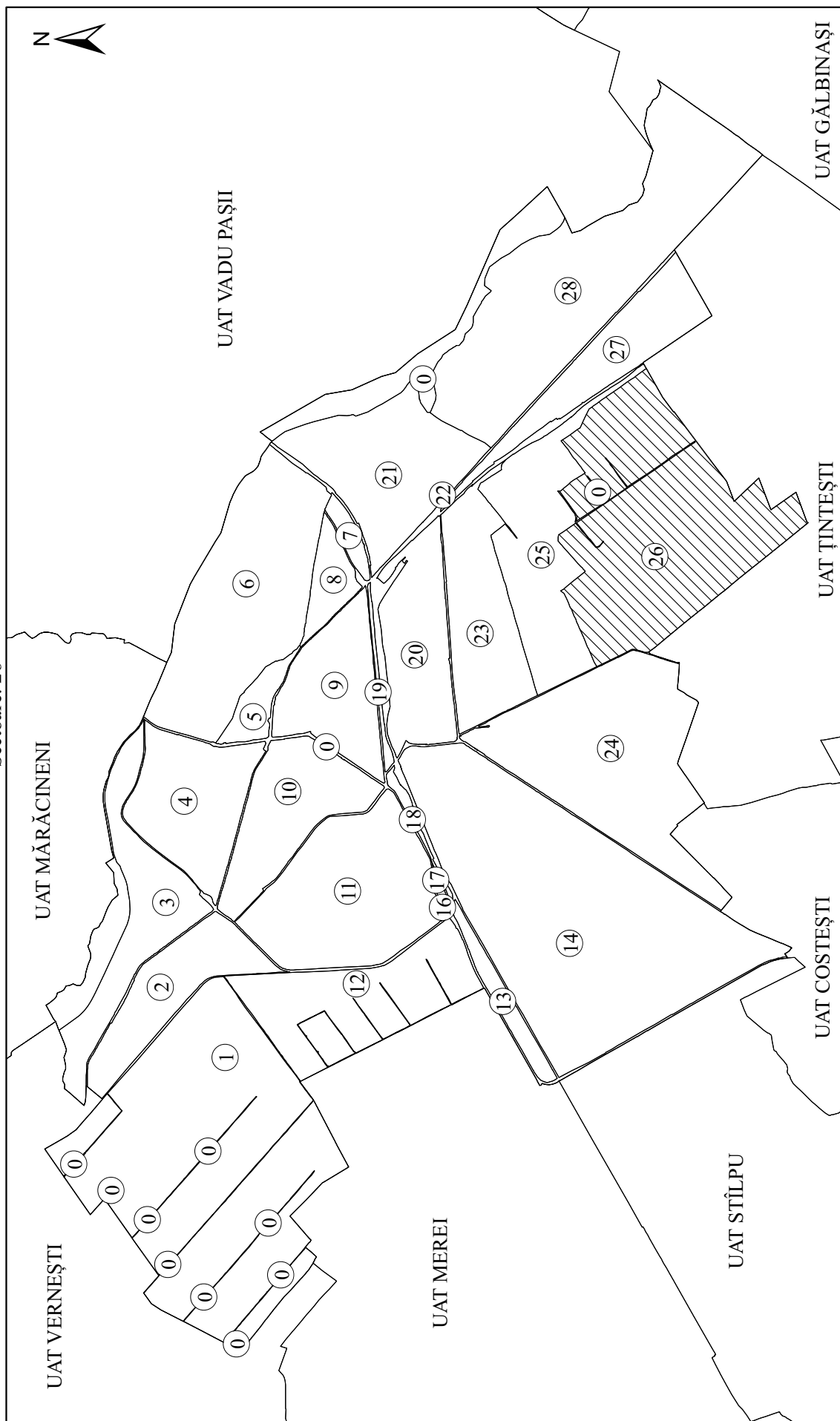
*) Anexele nr. 1—5 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

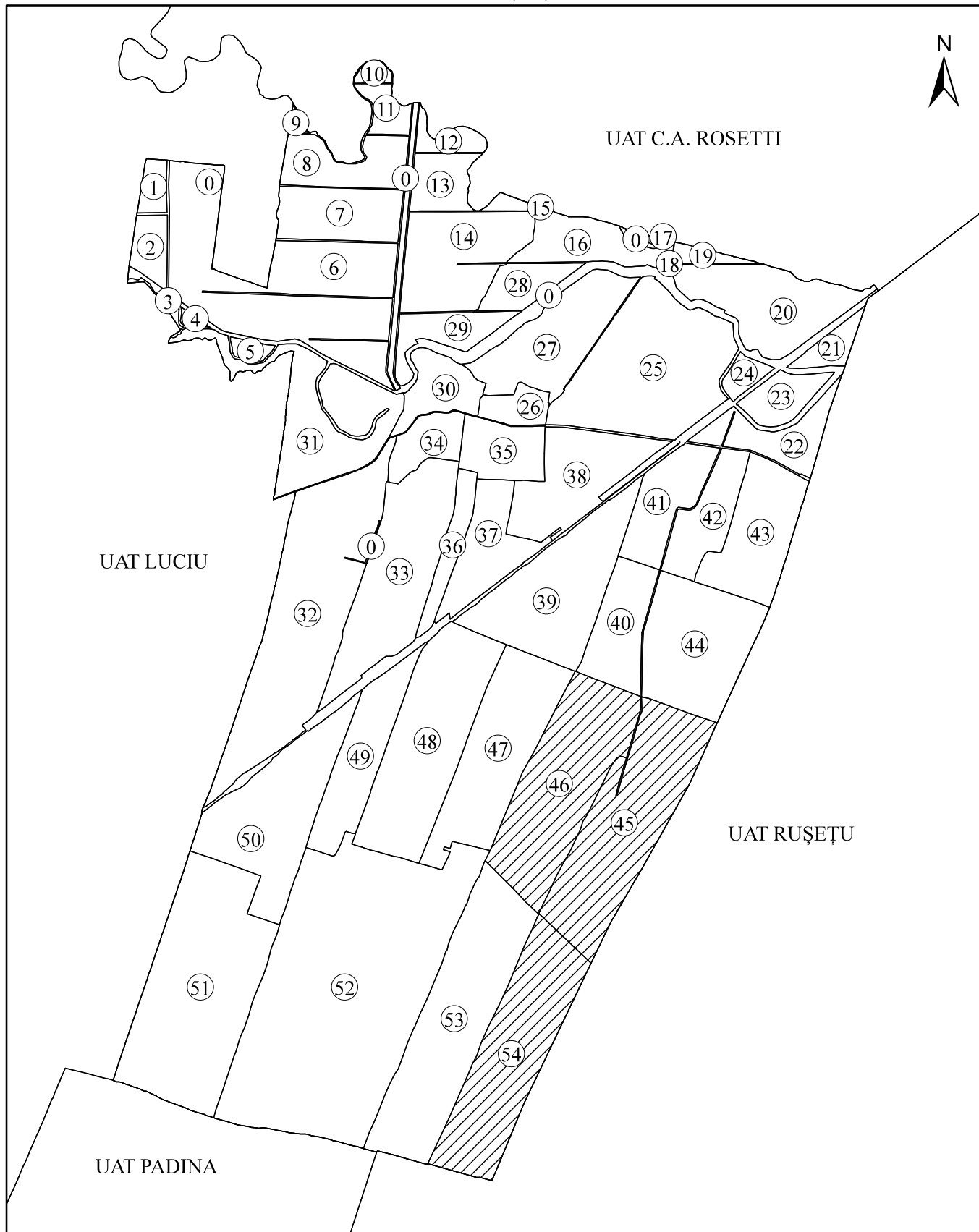
Județ: BUZĂU

UAT: BUZĂU

Sectoare: 26

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: BUZĂU
UAT: LARGU
Sectoare: 45, 46, 54

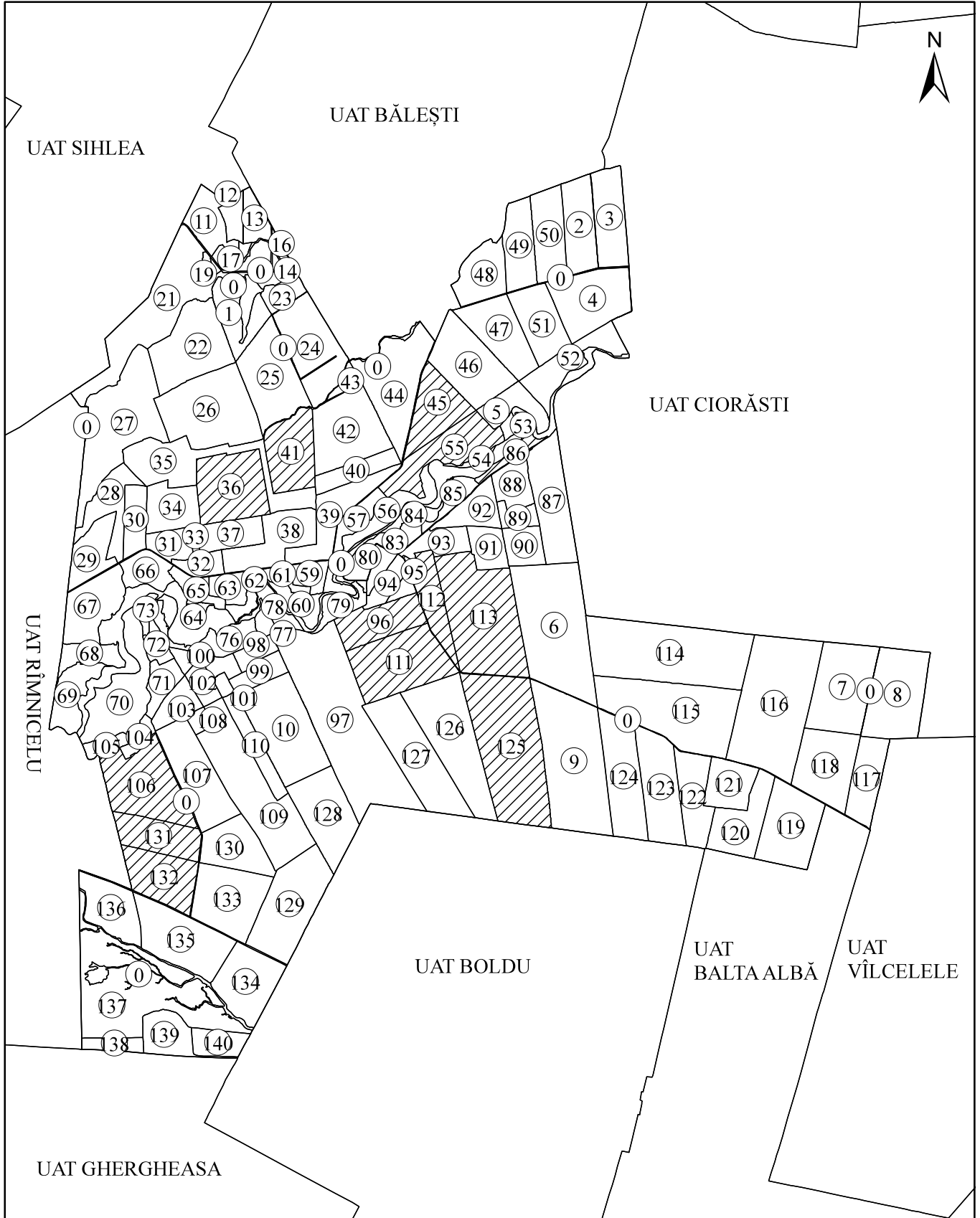

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

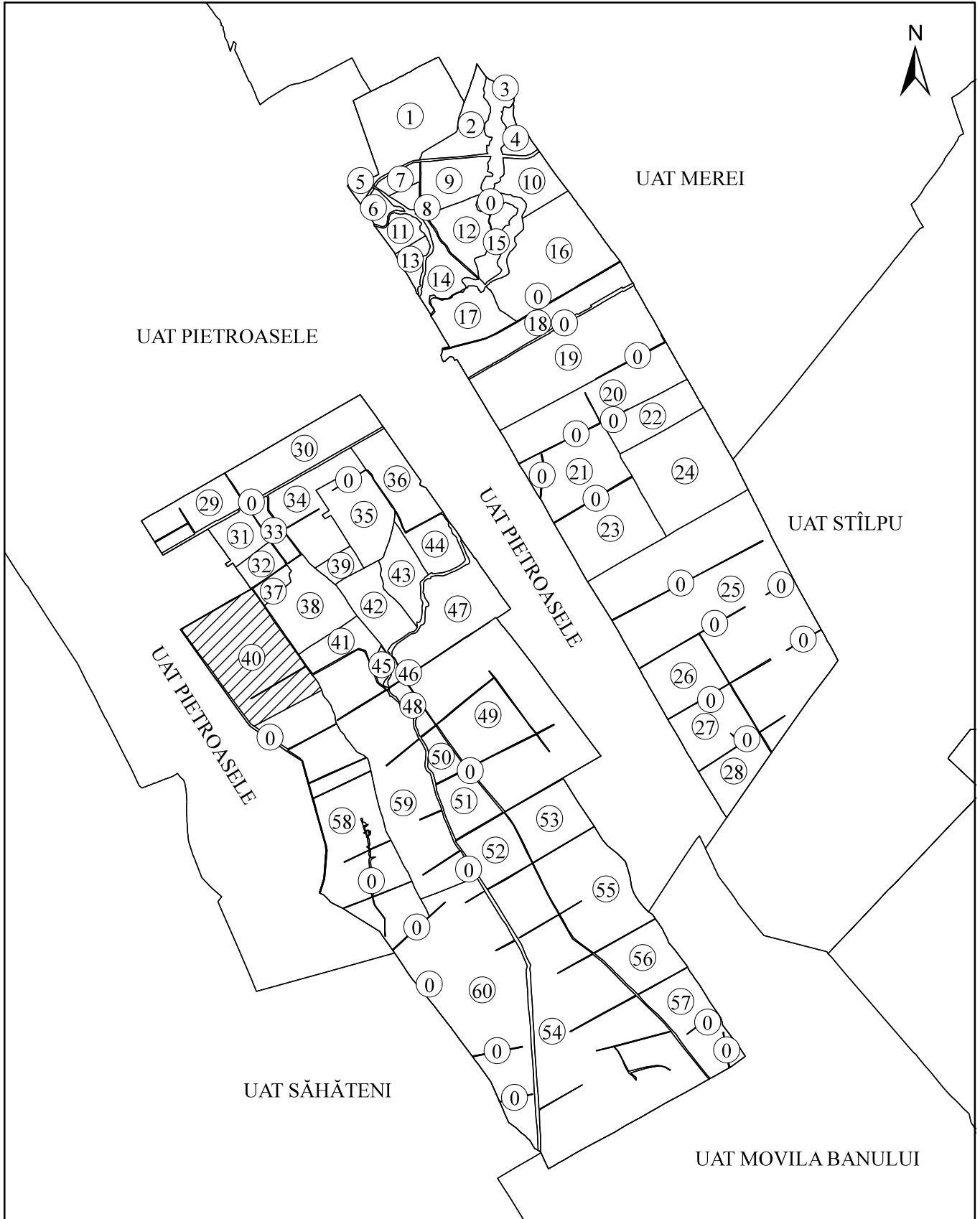
Județ: BUZĂU

UAT: PUIEȘTI

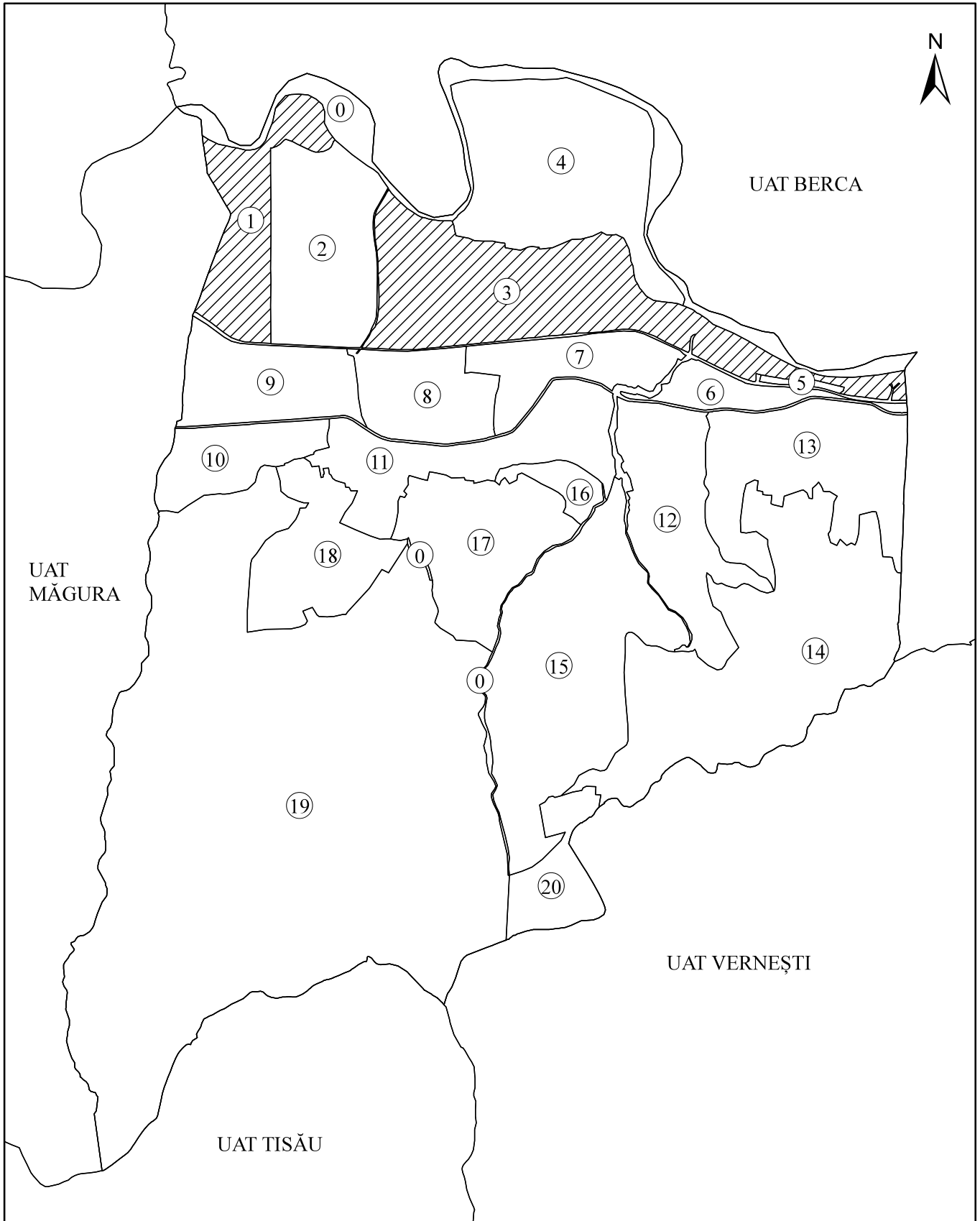
Sectoare: 36, 41, 45, 55, 86, 96, 106, 111, 112, 113, 125, 131, 132

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ:BUZĂU
UAT: ULMENI
Sectoare: 40

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: BUZĂU
 UAT: UNGURIU
 Sectoare: 1, 3

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 1.600 din 2 noiembrie 2017

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Nr. 5.515 din 20 noiembrie 2017

ORDIN

privind modalitatea de transmitere a datelor prevăzute la art. 5 alin. (5) și alin. (6) din Normele metodologice privind acordarea facilităților de transport intern feroviar și cu metroul pentru elevi și studenți, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 42/2017

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (7) din Normele metodologice privind acordarea facilităților de transport intern feroviar și cu metroul pentru elevi și studenți, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 42/2017, ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și ministrul educației naționale emit următorul ordin:

Art. 1. — Datele ce urmează a fi transmise conform prevederilor art. 5 alin. (5) și alin. (6) din Normele metodologice privind acordarea facilităților de transport intern feroviar și cu metroul pentru elevi și studenți, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 42/2017, vor respecta formatul electronic — fișiere editabile protejate la accesare neautorizată, cu

respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Felix Stroe

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

